

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 5 – KVĚTEN – CENA 15 Kč

ŠIJEME ROUŠKY

RESTAURACE BEZ HOSTŮ –
HOTEL ZÁVIŠ

KULTURA ŽIJE?

na dobré cestě

DORTÍK POUZE S SEBOU

SBÍRKA NA PSÍ ÚTULEK
ANIMAL RESCUE

MALÉ OBCHODY
ZACHRANUJÍ

真善忍
Pravdivost Soucit Snášenlivost

FALUN DAFA

www.falundafa.org

Jak pomlázky pomáhaly

Rád bych tímto článkem poděkoval všem, kteří přispěli do dobročinné sbírky na pomoc hrdinům z českobudějovické nemocnice.

Sbírka prodejem pomlázek ručně vyrobených dobrovolníky z Hluboké, kterou jsme vyhlásili 5. dubna, skončila po Velikonočním pondělí bilancí vybraných krásných 3760 Kč.

Díky všem Hlubockým tatškům, ale i neznámým výrobcům, kteří se přidali, poskytli materiál, pletli pomlázky jako o závod, a to dokonce ve dvou vlnách! To když to před prodlouženým víkendem vypadalo, že už docházejí a budou brzy vyprodány.

Díky našim šikovným manželkám a všem dalším, kteří pomohli s propagací sbírky na sociálních sítích, v Hlubockém mobilním rozhlase, umístěním plakátu na svých provozovnách, či obyčejnou šuškanou.

Díky paní Olze Trčkové a personálu Knihkupectví na Hluboké za poskytnutí zázemí sbírky, krepových papírů na ozdobu, a velkému nasazení při prodeji pomlázek.

A samozřejmě... Díky všem, kteří si pomlázky zakoupili a přispěli dobrovolnou sumou do kasičky.

Všechny vybrané peníze byly předány Nemocnici České Budějovice jako peněžitý dar jménem vás všech.

Už se opět těšíme na další rok, který nám snad opět dovolí pletť pomlázky naživo s vámi přímo na náměstí.

David Lískovec

Srdíčka od krajčářek

Výzva krajčářek z Litvínova, spolku „Herdulky,“ směřuje ke všem krajčářkám s nápadem, vyrobit paličkovaná krajková srdíčka pro zdravotníky jako poděkování za jejich nasazení v době koronaviru. Vzor srdíčka prezentovaly a do práce podle vzoru se pustila spousta šikovných ženských rukou v celé republice. U nás na Hluboké se nápad zalíbil Ludmile Dominové, o které všichni víme, že má k ruční práci opravdu hodně blízko. Rozhodla se potěšit ženy, které na Hluboké šily (a šijí) roušky. Získala seznam hlubockých švadlenek, a s láskou stvořila 13 srdíček, na dalších pracovala Helenka Lískavcová. Jedno srdíčko udělala v národních barvách, a to bude pro pana lékárníka.

Autorky srdíček tak v květnu předají srdíčka těm, co mají svá srdce na pravém místě.

Krásný dárek, nemyslíte?

4 Karlův hrádek se připravuje na letní sezónu

5 Mateřská školka bude otevřena

6 Hluboká bude mít novou tenisovou halu

7 Voda je život – sucho nás trápí

8 Pohled na epidemii očima lékaře

11 Co nám Corona virus a dal a vzal

16 Městská policie

17 Zámek Ohrada – výstava

18 Obchod u Tonyho

20 Knihkupectví znovu otevřeno

21 Bude líp

22 Fara

25 Historie Podskalí

26 Kultura žije

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 5 – květen 2020. Ročník 51.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)

774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,

Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Všem Vám děkuji za pomoc! Květnový Zpravodaj jste si vlastně napsali sami. A nejen to. Také jsem pro něj „ukradla“ některé vaše fotografie.

Protože téma koronaviru stále plní televizní vysílání, internetový prostor a věnuji se mu noviny i časopisy, nastěhoval se i do našich hlav a duší. A odtud už je jen krůček k tomu, aby myšlenky na něj ovlivňovaly také kondici našeho fyzického Já. Proto je důležité zachovat si své vlastní zdravé myšlenky a nepodléhat obavám. Naředte všudypřítomné informace zdravým selským rozumem. Doporučuji zvednout hlavu, narovnat páteř, prodýchat se (nejlíp na procházce a na jarním slunci). Mávat na kolemjdoucí a vyměnit pár optimistických slov se všemi, které pod rouškou poznáte. Být aktivní, pracovat tak, jak to jde.

Oslovila jsem některé z vás a odpověděli jste velmi zodpovědně. Anketní otázka zněla: **Co vám doba koronavirová dala a co vzala?**

Možná tedy i já dlužím odpověď:

V první chvíli mi dala STRACH. Z neznámého nebezpečí, o jehož rozsahu nic nevím. Strach o sebe, a tím pádem o druhé. Kdo by se postaral o ty, o které se celý život starám já? Kdo je zachrání, když ne já? Manžel umí uvařit dobrou kávu, čaj a vajíčka. Víc nic. Kdybych skončila v nemocnici, jak brzy by si doma všimli, že psi mají hlad a andulky si sami do krmítka nenasytou? A že jedné naší fence se musí několikrát denně kapat oční kapičky do nemocného oka, které nemá vlastní slzy? A jak bych si vůbec zodpověděla, pokud by se mou vinou nakazili rodinní senioři?

V druhé chvíli se dostavil POCIT VELKÝCH PRÁZDNIN. Nečekané „uhelné“ prázdniny, prožitkově návrat do dětství. Volno se vzdáleným koncem – to jsem už zažila jako dítě a byla to radost.

Za další chvíli mi došlo, že dovolenou delší než týden jsem neměla posledních třicet let. Více z mých kamarádek přiznalo, že nucený pobyt doma během karantény pro ně vůbec nebyl traumatický. Schovat se před virem znělo bezpečně. Dokonce pocit, že nikdo nemůže přijít na nečekanou návštěvu, je pro mnohé z nás uklidňující. A pokud svou práci můžete vykonávat z domova... a já si mohla nastěhovat obsah kanceláře domů a odbývat zakázky mezi domovními dveřmi... co víc si vlastně přát? **Doma, současně i v práci – skvělý kompromis!** A to jsem v březnu i dubnu pracovala mnohem intenzivněji než obvykle.

Pravda, rodinné soužití v karanténě nemusí být jednoduché. Spousta společně tráveného času. Manžel inteligentní muž, já chápavá žena, láskyplný, ideální pár... Kdyby jen ten druhý občas tak strašně nahlas nemrkal řasami!!! Dělá mi to naschvál?

Strach vystřídala RADOST a odvaha. Mnohé domácnosti jsou dnes pečlivě uklizené, knihovny vytříděné, okna vycíděná, rozbité věci spravené, pokud byla k dispozici barva (u nás byl i štětec) leccos natřeno. Mnozí si srovnali hodnotový žebříček a nastavili kvalitnější priority svého života. Mnozí se doma do krve pohádali a slastně smířili. Budeme všichni trochu lepší a už teď jsme k sobě vstřícnější a milejší.

Život jde dál a já jen pevně doufám, že si jednou přestanu připadat bez roušky na ulici jako nahatá a že si nebudu už navždy představovat, že ta osoba, co vedle mně nakupuje rohlíky, vydechuje do vzduchu obláčky namachrovaných virů, kteří se celí nedočkaví rozhlíží kolem, na koho mají usednout.

Buďte zdraví a trénujte líbání aspoň v koupelně se zrcadlem, máj – lásky čas právě přišel.

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci květnu 2020 oslaví významná výročí

Vlasta Kocourková	Hluboká	95 let
Marie Čadová	Hluboká	93 let
Marie Pešková	Hluboká	92 let
Zora Jakubičková	Hluboká	91 let
Vlasta Němcová	Hluboká	90 let
Vlasta Štěpánková	Hluboká	85 let
Růžena Bláhová	Hluboká	80 let
Jan Církil	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem hodně zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Sofie Mitalová	Hluboká
Adéla Čermínová	Kostelec
Adam Vejvoda	Hluboká

Opustili nás

Hana Jozová	Purkarec
František Čížek	Hluboká
Josef Ambrož	Purkarec

Poděkování

Chtěla bych poděkovat všem přátelům, známým a kolegům, kteří se spolu s námi přišli rozloučit 31. března 2020 s mým drahým manželem Stanislavem Váňou. Též děkuji za krásné květinové dary a písemná projevení soustrasti.
Za rodinu Mírka Váňová

Poznámka

Občané – jubilanti, kteří si **nepřejí být uvedeni** ve společenské rubrice Hlubockého zpravodaje, ať toto **oznámí s nejméně měsíčním předstihem v kanceláři místní matriky.**

Oznámení o vyhlášení výběrového řízení

Město Hluboká nad Vltavou vyhlašuje výběrové řízení na místo „**úředník územně samosprávného celku - referent/referentka matriky - evidence obyvatel, odboru právního a vnitřních věcí zařazeného do Městského úřadu Hluboká nad Vltavou**“. Přihlášku s požadovanými doklady je nutno doručit nejpozději do pátku

15. 5. 2020 do 12.00 hod. na adresu Městský úřad, Masarykova 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Bližší informace na <http://hluboka.imunis.cz/edeska/> nebo na tel. č. 387 001 322, 333.

Jan Piskač, tajemník MÚ

Z jednání rady města

V souvislosti s pandemií onemocnění COVID 19, provedlo město řadu opatření. V rozpočtu města byl schválen výdaj 100 tis. Kč. Na návrh krizového štábu je uvažováno s 25 % snížením letošních daňových příjmů. Dále byl prověřen rozpočet města s tím, že se navrhuje rozpočet upravit v rámci nouzového stavu a možno zatím pozastavit zahájení některých akcí.

Rada města vnímá tíživou situaci podnikatelů v turistickém ruchu a všech dalších podnikatelů, jejichž podnikání ovlivnila koronavirová krize a je připravena upravit výši a splátky podnikatelských nájmu v objektech vlastněných městem po dobu trvání nouzového stavu. Vyzývá případné zájemce o tyto úpravy, aby si podali odůvodněnou písemnou žádost na radnici.

Rada města vyslovila poděkování a podporu všem, kteří se v současné době podílejí na profesionální i dobrovolnické práci pro druhé. Tímto způsobem chce poděkovat těm, kteří se podílí svým úsilím, prostředky a časem na zvládání situace ve společnosti i v našem městě v souvislosti s pandemií.

Co chystá spolek Karlův hrádek

Město Hluboká nad Vltavou, společně s dalšími nadšenci, pokračuje v aktivitách podporujících stavební záchranu, historický průzkum a popularizaci této jedinečné karlovske památky. Jedním z důležitých kroků bylo založení spolku Karlův hrádek, neziskové organizace, jejíž ustavující schůze se konala 24. dubna tohoto roku v zasedací místnosti obecního úřadu. Hlavními aktivitami spolku bude organizování společenských, kulturních a vzdělávacích akcí se vztahem nejen přímo ke Karlově hrádku samému, nýbrž i k širšímu okolí Hluboké. Tuto svou činnost bude spolek Karlův hrádek pokrývat převážně z příspěvků soukromého sektoru. Město Hluboká nad Vltavou má ve spolku trvale rozhodovací podíl a zároveň bude i nadále organizovat stavební záchranu této jedinečné památky. Karlův hrádek by se měl v budoucnu stát jedním z dalších oblíbených cílů nejen našich občanů, ale i turistů. Činnost a financování spolku je transparentní, s přímou kontrolou města a členství v něm je dobrovolné. Momentálně jsou k navštívení i webové stránky Karlova hrádku www.karluvhradek.cz. Tyto stránky jsou stále ve vývoji. Budeme velmi rádi za vaše doplňující texty, postřehy, nápady, i jakékoliv historické fotografie

které se budeme snažit uveřejnit přímo na tomto webu. Kromě jiného zde najdete i kalendář akcí, které spolek Karlův hrádek chystá.

V sobotu 30. května mezi 10 a 17 hodinou Vás zveme na Otevření sezóny na Karlově Hrádku. Přijďte nebo přijedte na kole symbolicky otevřít turistickou sezónu, posedět u ohně a dát si sklenku. Občerstvení a muzika zabezpečeno.

Další připravované akce:

Pouť na Karlův Hrádek

Divadelní představení pro dospělé i děti

Archeokempe, komentované prohlídky apod.

O všech akcích se dozvíte na www.karluvhradek.cz.

Za všechny, kteří na tomto projektu pracují a pomáhají, Vás zve předseda spolku Karlův Hrádek

Jindřich Soukal

Milí spoluobčané, po rekonstrukci

ordinace MUDr. Tancerové

se upravily ordinační hodiny takto:

Pondělí 7.00 - 13.00

Úterý 14.00 - 18.00 (11.00 - 14.00 pouze objednané prohlídky)

Středa 7.00 - 12.00 (12.00 - 13.00 pouze objednaní pacienti)

Čtvrtek 7.00 - 12.00 (12.00 - 13.00 pouze objednaní pacienti)

Pátek 7.00 - 9.00 pouze akutní případy, 9.00 - 12.00 pouze

objednané preventivní prohlídky

Platí do konce června!

Ranní krev mimo úterý celý týden 7.00 - 9.00 NA LAČNO

Ordinační doba je shodná s pracovní

V případě nepřítomnosti či urgentních stavů volat 155

Telefonní číslo: 771 200 711

Křivonoska bude!

jubilejní 50. ročník Veteran Rallye KŘIVONOSKA neproběhne jako obvykle v květnu, ale bude oslaven

v sobotu 19. září 2020.

Pořádá Veteran Car Club České Budějovice.

Mateřská školka

sdělení pro rodiče dětí z MŠ Hluboká nad Vltavou:

Město Hluboká nad Vltavou otevírá všechna pracoviště mateřské školy v pondělí 11. května 2020 za zvýšených hygienických podmínek.
Provoz MŠ: 6:30 – 16:30 hod.

Informace pro rodiče:

- Není možné přivádět do MŠ děti zdravotně indisponované (rýma, kašel, teplota)
- Nedoporučuje se umísťovat do MŠ děti žijící v jedné domácnosti (rodině) s lidmi s oslabenou imunitou
- V případě karantény či nakažení (Covid 19) členů domácnosti (rodiny) je vstup dítěte do předškolního zařízení zakázán
- Děti se sdružují ve standardních skupinách (max. 26 dětí ve třídě)
- Vstup rodičů do MŠ je možný pouze s rouškou

- Návštěvníkům se doporučuje – a nabízí – dezinfekce rukou před vstupem do MŠ

Hygienická opatření v MŠ:

- Častá desinfekce „kontaktních“ povrchů v interiéru
- Důraz na zvýšenou hygienu u dětí
- Pravidelné větrání
- Častější venkovní aktivity

Bližší informace pro zákonné zástupce dětí budou zveřejněny na webových stránkách mateřské školy,
www.ms.hluboka.cz.

Mgr. Daniela REMTOVÁ, ředitelka MŠ Hluboká nad Vltavou,
tel. 387 966 165

Služba senior taxi

Na základě rozhodnutí krizového štábu města Hluboká nad Vltavou bylo zahájeno poskytování služby „Senior taxi“. Projekt je financován z prostředků města po dobu trvání nouzového stavu vyhlášeného vládou České republiky v souvislosti s nákazou koronavirem.

Tato bezplatná služba je určena občanům s trvalým pobytem na území města Hluboká nad Vltavou a spádových obcí, kteří dovršili 70 let nebo jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P.

Služba bude k dispozici každý pracovní den od 7:00 hodin do 16:00 hodin. Služba bude přepravovat osoby z místa jejich bydliště k lékaři, do nemocnice nebo na nezbytný nákup potravin v okruhu max. 35 km od místa jejich bydliště. Zejména se pak jedná o lékařská či obdobná zařízení v Českých Budějovicích, v Hluboké nad Vltavou, apod.

Kontakty na Senior taxi: tel.: Petr Vejvoda, tel. 724 144 396, e-mail: info@civako.cz, www.civako.cz

MÚ Hluboká nad Vltavou

Josef Jurka – VO průmyslového zboží, další zlevnění – likvidace skladových zásob porcelánu a skla

(talíře, misky, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy, růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlívky, svícný, vázy...)

Těšíme se na vaši návštěvu – Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou
Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15
Tel.: 387 965 492, 603 550 963

Pivovar Hluboká děkuje stálým i občasným zákazníkům za poptávku po hlubockém ležáku

Nově koupíte hlubocké pivo za výhodnou cenu v PIVOVARSKÉM KRÁMKU na náměstí (PO – PÁ 10.00 – 17.00) a dále v prodejnách JEDNOTA

FLOP

MŮJ OBCHOD

ZÁMECKÉ ZAHRADNICTVÍ.

Pivovar Hluboká, s. r. o., tel. 602 879 444

Nově otevřený pneuservis

Cena přezutí celého automobilu včetně vyvážení:

13" - 16" od 580 Kč

17" - 19" od 680 Kč

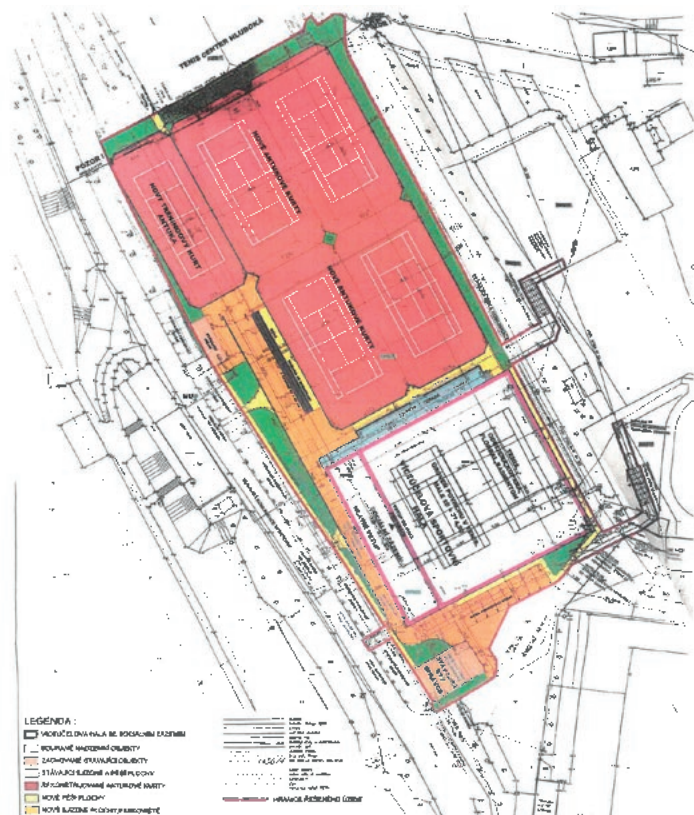
20" < od 880 Kč

Příplatek za RunFlat + 25%.

Rezervace na tel. čísle 731 555 318

Hluboká bude mít novou sportovní

víceúčelovou tenisovou halu

O stavbě víceúčelové sportovní tenisové haly se mluví mnoho let, ale faktická možnost se objevila až po přemístění šaten fotbalistů do nového objektu, kdy se uvolnila plocha pro umístění haly o ploše cca 1600 m².

Město Hluboká nad Vltavou společně s tělovýchovnou jednotou v souladu s územním plánem vypracovalo v loňském roce projekty a TJ získala stavební povolení a požádala Ministerstvo školství o dotaci.

Projekt obsahuje demolici stávajícího objektu šaten a restaurace, zachování bytu správce, posunutí všech venkovních kurtů cca o 4 metry směrem k areálu pana Vopičky, včetně výměny podkladních vrstev kurtů 1, 2, 3 a 4, což už bylo stejně nutné, aby byla zachována propustnost při dešti. Kurt č. 5, na kterém bude stát dvojhala, bude nahrazen novým singl kurtem místo odrazové stěny.

Součástí projektu je veškeré zázemí v hale, včetně klubovny se čtyřiceti místy, dvou šaten pro muže a ženy se sociálním zařízením, recepce, kanceláře a technické místnosti. Mimo halu a kurty projekt rozšiřuje parkovací plochy, chodníky a u dvorce č. 1 bude menší dvouřadová tribuna pro cca 50 diváků. Projekt zpracovala zkušená odborná firma Sport – Technik Bohemia a osobně pan Milan Vopička. V osobě pana Milana Vopičky máme záruku kvality projektu, neboť realizoval desítky podobných sportovních objektů.

Projekt v celkové předpokládané ceně cca 42 milionů Kč byl tělovýchovnou jednotou předložen spolu se žádostí o dotaci Ministerstvu školství a naše TJ získala příslib dotace 29,5 milionu korun. Definitivní rozhodnutí ministerstva bude získáno po doložení dofinancování celé stavby, tedy předpokládáme 12,5 mil. Kč. V pátek 24. dubna byly otevřeny obálky výběrového řízení na dodavatele stavby. Nejlevnější nabídku podala společnost MANE s konečnou cenou 41,011 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že vítězem soutěže je regionální společnost, dá se předpokládat, že při výstavbě zaměstná i místní řemeslníky.

Vedení TJ požádalo Zastupitelstvo města Hluboká nad Vltavou o dotaci 8 milionů, která byla radou města doporučena zastupitelstvu k odsouhlasení. Zastupitelstvo se sešlo na řádném zasedání v pondělí 27. dubna, a tento

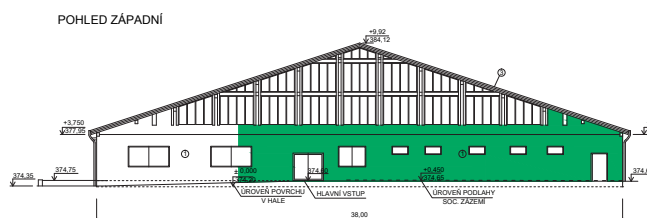

příspěvek místní Tělovýchovné jednotě odsouhlasilo. Jedním z mnoha argumentů, které zazněly pro podporu tohoto návrhu, byla skutečnost, že město by nemělo v této ekonomicky složité době odmítnout dotaci 30 milionů.

Naše TJ skládá zbývajících 4,5 mil. Kč z vlastních zdrojů, darů, sponzorských příspěvků, předplacených nájmu a půjčky. Zatím máme smlouvy o sponzorství např. od pánů M. Mládky, Fr. Honsy, J. Grilla a několika dalších místních firem a přátel tenisu. Stále nám chybí cca 500 tis. Kč. Tělovýchovná jednotka se obrátila na členy a příznivce sportu s co nejdvořilejší žádostí o příspěvek, resp. dar na účet naší tělovýchovné jednoty. Případní dárci jednají s předsedou TJ Karlem Váchou. S každým dárce bude sepsána darovací smlouva a jména dárců budou po dostavbě haly uveřejněna na děkovném panelu ve vstupní části haly.

Pevně věříme, že i přes komplikace současné doby by bylo nerozumné odmítnout státní dotaci, která se již nemusí opakovat a i v přicházejících ekonomických potížích je potřeba investovat a stavět. Jsme si jisti, že vzájemnou spoluprací a podporou výstavbu víceúčelové sportovní tenisové haly zvládneme.

*Tomáš Jirsa starosta města
Karel Vácha, předseda TJ*

Voda je život

Omluvte ten plevel, krmíme tím včely. Nechte trávu růst a brouka žít!

Je velikonoční neděle a vzhledem k opatřením, která jsou nutná pro omezení koronaviru, sedím doma, i když je za okny krásný slunný den. V dáli slyším motorové pily, které neúprosně kácí další smrky v oboře a snaží se zmírnit kůrovcovou kalamitu. Tato bitva je, bohužel, dávno prohraná.

V letošním roce již pokračuje šestý suchý rok v řadě. Poslední rok, kdy srážky i teploty byly trochu normální, byl rok 2014. Od té doby se projevují následné negativní procesy pro rozvoj sucha v krajině – zvýšení průměrné teploty o 2 °C, což je charakterizováno jako mimořádně nadnormální zvýšení (v některých měsících i o 4 °C) a důsledkem je výrazný nárůst výparu vody. Během roku jsou relativně dlouhá období sucha, která jsou přerušovaná prudkými srážkami s vysokou intenzitou v krátkém časovém období, a s malou možností zásáknutí vody do půdy. Na druhé straně, v minulém roce byl celkový úhrn srážek v jižních Čechách nižší jen o 9,1 % než je dlouhodobý průměr, což je stále charakterizováno jako srážkově normální rok.

Důsledky předešlého vývoje každý z nás pozorujeme v lesnictví, kde jehličnany nebudou schopné růst v nižší nadmořské výšce než 600 m nad mořem. V rybářství nedochází k naplnění plné kapacity rybníků a voda se přehřívá. Výsledkem je eutrofizace vod (zelenání rybníků). A samozřejmě v zemědělství, kde se výrazně snižují výnosy a dominantním faktorem pro jejich výši je lokální rozdělení srážek.

Profesně se zabývám odborným poradenstvím v zemědělství, kde řeším management rostlinné výroby na největších farmách v České republice již skoro 20 let. Jsem zvyklý, že jižní Morava se přeměňuje každý třetí rok v poušť. Když jsem však jel tento rok do Míkulova na Zelený čtvrtek po D1, tak mě sucho provázelo od domova přes celou Vysočinu až na Moravu. Jak se říká, čerti chodí po skupinách, a tak dalším letošním strašákem bude sucho.

Voda se stává – nebo se brzy stane – dominantním tématem v každé obci. Tak přemýšlím, jak budeme periodu suchého počasí zvládat na Hluboké. V tuto chvíli můžeme být klidní v samotném městě Hluboká, protože jsme napojeni na Římovskou přehradu, která obsahuje zdroje kvalitní pitné vody na minimálně 1,5 roku.

Složitější je situace na hlubockých vesnicích, kde využívají lokální vrty, které snižují svoji vydatnost. Pokud navštívíte webové stránky ČHMÚ, zjistíte, že je kritická hodnota spodních vod v celých jižních Čechách. Některé obce na Českokubějovicku musí vodojemy doplňovat již od února dovozem vody cisternami. Město Hluboká bude letos realizovat nové vrty v Kostelci, kde se snižuje vydatnost původního zdroje. Kostelec

má vodovod, který umožňuje rozvod vody v celé obci. Problematictější je situace v Líšnici, Poněšicích a Hroznějovicích, kde každé obydlí má vlastní studnu a ty postupně vysychají.

Česká republika je střechou Evropy a máme jen vodu, která zde naprší. Z daného důvodu je nutné zachytit v krajině maximální množství srážek. V minulém volebním období město Hluboká odbahnulo rybníky ve svém vlastnictví – oba Hvězdáře a všechny rybníky v Municích. Zvýšila se kapacita zadržené vody a jsou to vhodné rezervoáry vody v případě požáru. Jinde obnovují meandry narovnaných potoků (Zaječí na jižní Moravě), nebo obnovují mokřady (Šumava).

Použitou vodu je nutné čistit v čistírnách odpadních vod (ČOV), kdy město Hluboká minulý rok doplatilo stavbu ČOV v Zámostí a zároveň se řeší projektová příprava pro přemístění dosluhující ČOV ve městě. Letos se bude rekonstruovat lokální ČOV v Municích a žádá se o dotaci pro ČOV v Kostelci.

Postupně si všímám, že se mění přístup každého z nás ke spotřebě vody, což je většinou způsobeno růstem její ceny. V roce 1989 byla spotřeba vody 401 litrů/ osobu a den a v minulém roce to bylo 133 litrů/osobu a den. Cena vody je v ČR dražší, než je průměrná cena v EU, takže neviditelná ruka trhu to silně ovlivnila. Vzhledem k potenciálnímu nedostatku vody se zavádějí další opatření pro zachování vody v krajině. Při stavbě novostaveb již dešťová voda neodtéká do kanalizace a mnozí vlastníci domů vybudovali retenční nádrže pro zachycení srážek. Někdo jde ještě dál a má v domě dva rozvody vody – pro pitnou a užitkovou vodu. Je možné použít systém vodovodních baterií, které recyklují vodu po sprchování a přes systém filtrů ji opět vyčistí. Vždy jsem věřil novým technologiím a lidskému pokroku, který nám jediný může v dané situaci pomoci.

Velmi důležitá jsou opatření spojená s údržbou zeleně a péčí o naše stromy. Již několik let se opakují mnohdy velmi vyostřené diskuse, zda sekat trávu nebo nechat travnaté plochy neposečené. Jak to většinou bývá, pravda je někde uprostřed. Pokud budeme intenzivně sekat trávníky na nízkou výšku každý týden, tak výrazně zvýšíme odpar vody a důsledkem bude poušť. Na druhou stranu, pokud necháme trávu neposečenou, tak postupně zestárne a vytvoříme opět suché plochy s požárně nebezpečnou odumřelou biomasou, která se nakonec bude muset odstranit, a vzniknou nevzhledné plochy připomínající strniště po sklizni obilí. Doporučeno je zvýšit výšku porostu při sečení a při suchém počasí snížit počet sečí. Velmi živé diskuse jsou dnes o zachování biodiverzity a podpoření hmyzu. Řešením je vytvoření biopásů, které postupně nakvétají a vytváří optimální prostředí pro jejich rozvoj, ale to už je trochu jiné téma.

V minulosti jsme na Hluboké zasadili mnoho stromů a teď přichází období, kdy budeme bojovat o jejich záchranu. Naši hasiči se snaží pravidelně zavlažovat stromy v největším suchu a moc jim za to děkujeme. Je otázkou, zda to do budoucna bude stačit a zda nebudeme muset použít nějaký sofistikovanější způsob závlahy jako je např. kapková závlaha. Poučme se od největších mistrů v oboru, což je stát Izrael, se kterým má ČR nejlepší vztahy z celé EU.

Vyschlá krajina znamená vyšší pravděpodobnost požárů. Z daného pohledu opět zmiňuji naše hasiče na Hluboké i v našich vesnicích, kteří mohou v budoucnosti hrát rozhodující roli při záchraně materiálních hodnot, a někdy i lidských životů. Město Hluboká se snažilo vždy vytvořit optimální podmínky pro jejich práci a z daného pohledu bude velmi důležité mít připravené plné požární nádrže – letos se opravila v Hroznějovicích, a dobrou dopravní techniku – pořízení nové autocisterny v nejbližším období.

Jak jsem psal na začátku, článek píši v dubnu, který již tradičně patří mezi nejsušší měsíce roku (úhrn měsíce – 30 mm – 30 l na 1 metr čtvereční). Vy budete číst článek v květnu, který je vláhově jistější. Pokud zrovna venku prší, tak mi věřte, že je to jeden z největších darů, který jsme mohli dostat.

Ing. Aleš Raus, Ph.D. – člen Rady města

EPIDEMIE SARS-COV-2

1. Historický pohled na epidemie

Vážení přátelé, rád bych zareagoval na současnou paniku vyvolanou virem COV-SARS 19.

Jsem praktickým lékařem, tudíž v přímém kontaktu s pacienty. Sestry jsem pustil domů a v ordinaci jsem sám, chráním se běžnou rouškou, přes Avenier jsem v pondělí 16. 3. dostal 3 respirátory nejasné třídy. Nyní je zásobování ochrannými prostředky již lepší.

I přes velkou nakažlivost a celkem vysokou smrtnost jsem přesvědčen, že to lidstvo přežije a že z této situace můžeme a musíme vyjít poučení a zdokonalení. Epidemie infekcí nás provází celé dějiny. Středověk označoval obecně tyto epidemie slovem mor.

Od počátku 6. do konce 18. století je v historických záznamech téměř 390 morových ran. Jistě šlo často o cholery, chřipku, neštovice či jinou infekci.

Pro vznik epidemie je nezbytnou podmínkou dostatečně nakažlivý a přiměřeně smrtící infekční původce a vnímavá populace. Mikrob se musí snadno šířit mezi lidmi, kteří nemají dosud adekvátní obranyschopnost a zároveň nesmí být tak smrtící, aby si všechny hostitele zahubil. Společnost musí vykazovat čilé interpersonální kontakty, což souvisí se stěhováním venkovského obyvatelstva do středověkých měst a jejich koncentrací na malé ploše.

První historicky spolehlivě zachycenou epidemií morovou ranou je Justinianův „mor“, kterému v roce 558 n. l. padlo denně jen v Cařihradu za obětí více než 10 000 lidí.

V Evropě, a potom postupně i v Českých zemích, se stává epidemickou chorobou pravý mor až v polovině 14. století. První rozsáhlá epidemie moru vznikla v roce 1347 po zavlečení zamořenými janovskými koráby do Středomoří. Do 5 let byla zachvácená celá Evropa, jejíž populace prakticky neměla vůči této chorobě imunitu. Pro následující čtyři století se Evropa, mimo obrovských demografických ztrát, stala kontinentem s „morovou mentalitou“. Permanentní pocit ohrožení neznámým nebezpečím dal vzniknout celé řadě válek, náboženských reformních hnutí a církevních rozkolů. Od středověku až po 18. století se epidemie moru v Evropě opakovaly prakticky v dvouletých intervalech. Postupně klesaly ztráty, jak se zlepšovala imunita populace a města začala činit primitivní hygienická opatření. Po poslední velké morové ráně na počátku 18. století došlo k zavádění kanalizace a dláždění ulic, takže od 1715 se již větší morová epidemie neobjevila.

Morové epidemie měly silný vliv na vývoj společnosti. Lidé nechápali příčiny epidemií a viděli v nich projev „božího zásahu“ za nedodržení křesťanských zásad.

Platí však, že všechno zlé je k něčemu dobré. Dochází ke značnému urychlení společenského vývoje, k aktivizaci především teologicky vzdělaných vrstev, vznikají reformátorská a revoluční hnutí (J. Hus, M. Luther, T. Münster apod.).

Lze se domnívat, že epidemie vedly i k objevu Ameriky. Obyvatelstvo muselo čelit hrozbě smrti vlastními silami, např. vymítáním ďábla, inkvizičními tribunály, ale i pouštěním žilou nebo používáním dávidel. Nabízely se i metody méně razantní, jako používání různých druhů orientálního

koření. Antiseptický účinek pepře je znám od r. 956 ze zamořené Paříže. Při epidemii moru v Londýně r. 1666 nosili sběrači mrtvol kukly s mohutným zobanem, napěchovaným směsí koření /hřebíček, rozmarýn, majoránka, meduňka a další/, které mělo zabránit vniknutí infekce do těla. Brýle pak měly zamezit kontaktu očí s „morovým povětrím“. Spotřeba koření závratně stoupala.

Do přístavů v Černomoří proudily karavany z Orientu, aby pak na italských lodích putovaly do Evropy. S nástupem islámu v důsledku turecké expanze byli Italové vytlačeni a staré obchodní trasy ztratily význam. Uzavření obchodu s kořením vedlo Portugalce a posléze i Španěly k hledání nových cest k jeho zdroji. 1440 obepluli Afriku, 1488 dosáhli Zanzibaru, překladiště koření z Orientu, 1492 na cestě do Indie přistál Kolumbus u břehů Ameriky a 1458 doplul Vasco da Gama do Indie.

Úporná snaha Evropanů získat přístup na trh s kořením pak vedla k obrovskému společenskému pokroku /renesance/, technickému pokroku /stavba lodí, navigační přístroje/, což na řadu století udělalo z Evropy centrum světa.

Se zlepšením hygienických a socioekonomických podmínek, rozvojem zdravotnictví a hlavně objevem antibiotik ustupují bakteriální původci epidemií do pozadí a jejich místo zabírají viry.

Nejběžnějším původcem současných epidemií a pandemií je virus chřipky.

Jeho jednovláknová segmentovaná RNA je obalena glykoproteinovým obalem, obsahujícím dva základní antigenní struktury – hemagglutinin /H/ a neuraminidázu /N/.

U savců a ptáků se vyskytují 3 typy chřipkového viru – A, B, C, z nichž první dva napadají člověka.

Typ A je, vzhledem k náchylnosti ke změnám genomu a tím i povrchových antigenů, zdrojem epidemií a pandemií s jejichž nezávažnou formou se setkáváme každoročně v zimních měsících.

Většinou jde o lehké formy onemocnění s nízkou smrtností /kolem deseti tisíců obětí na celém světě/. V souvislosti s chřipkou zemře v ČR každoročně zhruba 2000 lidí.

Občas se však objeví rozsáhlá epidemie způsobená mutací viru, který získal změnou antigenní struktury velkou nakažlivost, ale též vysokou smrtnost. Největší a nejstrašnější byla pandemie tzv. španělské chřipky, která na konci první světové války a po ní usmrtila desítky milionů lidí.

Hlavní chřipkové epidemie:

1889–90: ruská chřipka (typ H2N2 a H3N8), asi 1 milion mrtvých

1918–20: španělská chřipka (typ H1N1), 500 milionů nemocných a 20 až 100 milionů mrtvých

1957–58: asijská chřipka (typ H2N2), 0,8 milionu až 1,5 milionu mrtvých

1968–69: hongkongská chřipka (typ H3N2), 3/4 milionu až 1 milion zemřelých

2009: mexická chřipka (H1N1, známa také jako Prasečí chřipka v roce 2009)

2003–06: ptačí chřipka v Evropě (H5N1, vir přenosný na člověka)

2017: ptačí chřipka ČR (H5N8)

I přes obavy z prasečí chřipky v roce 1976, z ruské chřipky v roce 1977 a z ptačí chřipky v Asii v roce 1997, nebyly od roku 1969 zaznamenány žádné velké epidemie s vysokou smrtností.

2. SARS-COV 19

Infekční choroby provázejí lidstvo celou jeho historií

Proti většině bakteriálních původců dnes již máme vyvinuté fungující léky – antibiotika, proto epidemie „moru“, decimující populaci až do 18. století, nás dnes již nestraší.

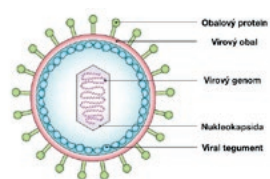
Ve vývoji léků proti virovým infekcím jsme však zatím na počátku, a o to více se bojíme.

Zatímco bakterie představuje kompletní buňku, schopnou samostatného života, virus je na pomezí mezi živým a neživým, není se sám schopen množit, vyrábět energii či syntetizovat bílkoviny. K tomu potřebuje hostitelskou buňku.

Virová částice /tělo viru/ je složena z bílkovin a nukleových kyselin. Nejjednodušší viry jsou tvořeny pouze genetickým materiálem – nukleovou kyselinou /RNA či DNA/ a bílkovinným obalem – kapsidou. Ta chrání nukleovou kyselinu /případně některé enzymy/ a představuje strukturu, kterou se virus váže na hostitelskou buňku. Složitější viry pak bývají ještě obaleny membránou.

Mezi jednotlivými viry jsou obrovské rozdíly ve velikosti /16 – 600 nm/, stavbě, i vlastním životním cyklu. Ten začíná po navázání viru na receptor cílové buňky. Dále dojde k proniknutí do jejího nitra, replikaci /vlastnímu množení/ a následnému uvolnění nové virové částice. Ať již rozpadem buňky, postupným uvolňováním virových částic při zachování její životaschopnosti – fáze latentní, nebo dojde ke spojení genetické informace s DNA hostitelské buňky, virus přežívá a čeká na vhodnou dobu k reaktivaci – fáze persistentní.

Stavba viru

Koronaviry byly již dlouhou dobu známy jako původci infekcí zvířat /ptáků i savců/, avšak od 60. let minulého století byly opakovaně prokazovány jako původci chorob lidí. Šíří se buď vzduchem, kontaminovanými předměty nebo oro – fekálním přenosem.

Koronaviry jsou obalené jednovláknové RNA viry, jejichž název vychází z uspořádání povrchových struktur lipidového obalu do obrazu sluneční korony.

Mezi RNA viry patří k největším /120 nm, 30000 bazí/

Koronaviry členíme na 4 podčeledi alfa až delta. Řadíme k nim jak rhinovirus, který způsobuje značnou část banálních respiračních onemocnění v zimních měsících, tak i závažná stonání charakteru SARS / Severe acute respiratory syndrome, MERS / The Middle East respiratory syndrome/, COVID /Coronavirus disease/, způsobené viry z podčeledi beta.

Současná pandemie choroby COVID 19 je tedy způsobena jednovláknovým RNA virem zvířecího původu, který byl po zmutování přenesen na člověka.

Příznaky nemoci COVID jsou horečka, únava, suchý kašel, dušnost, kýčání, rýma nebo bolest v krku, ztráta čichu a obecné chřipkové příznaky. Může vzniknout zápal plic, zánět srdečního svalu, selhání ledvin a následně smrt.

Rizikovými faktory jsou chronická přidružená onemocnění kardiovaskulární, plicní, cukrovka, obezita, která se objevují ve vyšším věku. Zdravý senior dramatickému zvýšení rizika vystaven není.

Z jednoho tisíce mrtvých v Itálii téměř 98 procent byli lidé starší 67 let s onemocněním plic, srdce, vysokým krevním tlakem či cukrovkou, nebo i mladší pacienti s oslabenou imunitou. U těchto jedinců vidíme závažné komplikace i při chřipce. Tyto lidi často nezabíjí vlastní virus, ale bakteriální komplikace na něj navazující, nebo zmírání na konci životní cesty na základní chorobu, protože COV 2 je již nad jejich síly.

Choroba se mezi lidmi přenáší kapénkovou cestou, k nakažení tedy dochází převážně vdechnutím virových částic. Virus je však značně odolný

a na površích přežívá až 9 dnů, proto další cesta nákazy je orofekální – cestou ušpiněných rukou. Nejasná je klinická závažnost vylučování viru stolicí.

Nakažlivost je udávána číslem R0, které je pro COV2 zatím odhadováno mezi 1,4 – 2,5 /chřipka 1,5/.

Dá se však předpokládat, že s postupem epidemie se bude číslo výrazně měnit, neboť doteď nevíme, kolik nakažených nemá žádné příznaky. 80 % pacientů vykazuje příznaky jen lehké, nevyžadující léčbu, zbytek nemocných potřebuje lékařskou péči a z nich u 5 % je situace kritická.

Inkubační doba je mezi 1 – 28 dnů, obvykle do 14 dnů

Během infekce se v těle vytvářejí protilátky, které jsou po několika dnech prokazatelné v séru nemocných a jsou využívány v diagnostice, i když přesnost testů proti standardnímu přímému PCR průkazu viru není velká. Vytvořené protilátky by měly nemocného chránit proti další infekci, ale ani zde nepanuje shoda, zdali dostatečně a po jakou dobu.

Pandemie choroby COVID 19 vypukla na sklonku roku 2019 ve městě Wu-chan v provincii CHU-pej

Epicentrem choroby byl velkoobchod s mořskými plody Chua-nan, na němž se v tisíci stáncích kromě ryb a dalších mořských plodů prodávají i kuřata, bažanti, netopýři, psi, svišti, hadi, jeleni, jezevci a jiná zvířata, a dále pak orgány králíků a dalších volně žijících zvířat. 66 % z prvních 41 lidí se nakazilo právě zde. Jedna ze spikleneckých teorií mluví i o úniku viru z Wuchanského institutu virologie, nacházejícího se 16 km od výše uvedeného tržiště.

V Číně byla onemocnění až do poloviny ledna označována jako Wuhanská pneumonie a spojitost s novým koronavirem vylučována. Téměř 900 lidí bylo zatčeno za šíření poplašných zpráv. První pacient zemřel v Číně 9. ledna 2020 a v polovině ledna 2020 byly také evidovány první případy nakažených mimo pevninskou Čínu. Rozšíření napomohly cesty za příbuznými v rámci oslav čínského Nového roku. Postupně rostl počet hlášení ze světa, přidávaly se další země. Koncem ledna připustila WHO nebezpečnost nákazy a 30. 1. 2020 vyhlásila globální stav nouze.

Dne 7. ledna 2020 se čínským vědcům podařilo izolovat původce nemoci, nový kmen koronaviru, SARS-CoV-2. Pomocí sekvenování RNA byly vyvinuty PCR diagnostické testy a bylo zjištěno, že je podobný nejméně ze 75–80 % koronaviru SARS-CoV a z cca 85 % netopýřím koronavirům.

V době, kdy píšu tento článek, je na světě 2 239 000 potvrzených případů a 154 400 mrtvých.

Pandemie postupuje nezadržitelně světem a její další vývoj nelze jednoznačně předpovědět.

Jak řekl ministr Hamáček, jediný, kdo má plán, je virus, ale my ho neznáme. Klesne jeho nakažlivost?

Existuje jen několik možností:

1. Nechat virus proběhnout a získat tzv. státní imunitu. Rychlost promořování je možné ovlivňovat protiepidemickými opatřeními – roušky, omezený interpersonální kontakt, uzavírání oblastí a tím zabránit přetížení zdravotnického systému.
2. Vývoj vakcíny, na které se usilovně pracuje, lze s ní však počítat nejdříve v roce 2021.
3. Eventuálně objevením účinného léku.

Z výše uvedených důvodů se rozběhl závod s časem, jehož tempo v historii nemá obdoby. Každá látka, uváděná na trh s humánními léčivy však představuje výrazné riziko komplikací, proto testovací a schvalovací procedury zabírají měsíce času.

Co se dosud zdá nadějným?

Virus SARS-COV-2 je jednovláknový RNA virus s nesegmentovanou nukleovou kyselinou, což oproti chřipkovému viru znamená, že se není třeba obávat rychlé podstatné změny viru, způsobené přesmykem

jednotlivých segmentů / shiftem/.

Naši výhodou ve vývoji vhodného léčiva je i poměrně uniformní způsob replikace těchto RNA virů. Známe totiž některé struktury, které lze zasáhnout léčbou. Antiviroviny jsme dnes schopni např. vyléčit hepatitidu C a podstatně ovlivnit průběh HIV.

Nadějně molekuly remdesivir a favipiravir pak využívají stejný mechanismus, kdy po zabudování léku do RNA viru brání tento „chybný článek zipu“ tvorbě nové RNA, a tedy virové částice.

Další cestou je ovlivnit průnik viru do buňky bloádou místa, kde se virus váže – receptor pro angiotensinkonvertázu. Vyvíjí se protilátka, která by tento receptor zablokovala.

Některými odborníky doporučovaná antimalarika chlorochin a hydroxychlorochin mění kyselost v endosomech, kde se virus po proniknutí do buňky nachází.

Zkoušenou cestou je plazma lidí po prodělané chorobě, která obsahuje protilátky proti COV-2.

Testována je však celá řada různých látek.

Co tedy ze situace pro nás vyplývá?

Dovolím si použít citát prof. Pavla Koláře: „Nemůžeme zvítězit, abychom neměli žádnou oběť. Nadměrnými ambicemi můžeme způsobit katastrofické dopady pro další oblasti organismu – potažmo společnosti.“ Podle čelních politiků jsme ve válce. Ze všech stran se na nás hrnou negativní zprávy, kolik přibýlo nemocných, kolik lidí umřelo. To u řady lidí vyvolává stresující pocity. Ty dokážou řadu lidí téměř paralyzovat,

ochromit chod společnosti. Chronický stres, na rozdíl od stresu akutního, mobilizujícího, dokáže podlomit i imunitní systém jednotlivce a zhoršit průběh choroby.

U kolika lidí šlo jen o „chřipku“ či o množství uzdravených se nedozvíme téměř nic.

Co lze očekávat?

Pokud budeme chtít vyhrát bez jakékoli ztráty a umrtvíme na delší dobu život společnosti, můžeme očekávat katastrofické dopady: od ekonomických i společenských vazeb, zdravotního stavu populace, ale i života celé společnosti. Nejde totiž jen o krizi zdravotnickou. Chybou je očekávat všechna zásadní krizová rozhodnutí pouze od odborníků na epidemiologii, našich kariérních politiků, kteří již dávno ztratili důvěru lidí, a jejich PR agentur. Do krizového štábu je nutno přizvat psychology, ekonomy, sociology. V boji navíc nelze postupovat chaoticky, nahodile, podle průzkumů veřejného mínění a příspěvků na Facebooku a Twitteru. Naším jediným cílem nemůže být nenakazit se, ale posílit svou odolnost nejen před viry, ale i integritu osobní a kulturní. V plné nahotě se objevuje, jak zranitelní jsme bez víry a hlubších idejí, když poměřujeme kvalitu svých životů zbytným blahobytem.

MUDr. Mírko Jakovljevič

hlubocký praktický lékař, který v době uzávěrky Zpravodaje spolu s kolegyní MUDr. Tancerovou neevidoval v lékařském obvodu žádný případ nakažení koronavirem, pozn. red.

Lékárník Ondřej Stropnický

Co nám karanténa s koronavirem dala/ a co vzala?

Vzala mi zprvu veškerý volný čas. Prvních čtrnáct dní bylo opravdu náročných. Domů jsem chodil jen přespat. Věřím, že jsem pro naše město a okolí byl užitečný. Přišel jsem také o iluzi záchrany stylem „deus ex machina“ – chceme-li se tu nějak mít, musíme každý dělat, co je nám v tu chvíli dáno.

Přínosem mi byli úžasní zákazníci / pacienti v lékárně. Musím přiznat, že si zaslouží obrovské díky, za jejich trpělivost.

Bojí se lékárníci nákazy?

Nevím, jak ostatní. Já se se strachem potýkal už začátkem března, od vyhlášení karantény nebyl čas. Kdybych se bál, tak jsem asi zůstal doma.

Kde čerpají lékárníci adekvátní informace?

Velkou pomocí jsou pro mě informace od naší stavovské organizace, České lékárnické komory. Potom ve volných chvílích alespoň jednou denně prohlídnu internetové zpravodajství. Nejvíce aktuálních informací

lékárník vždy (a to nejen v současné době „virové“) může čerpat od pacientů. I kdybych sám nic nevyhledával, vždy vím, co se právě děje.

Jak se vám podařilo zařídit přísun nedostatkového materiálu?

Nespoléhal jsem, že mi spadne do klína. Denně se snažím poptávat, co je potřebné. Navíc mám asi velké štěstí...

Co byste poradil těm, kdo mají z koronaviru strach?

Strach není třeba. Důležitá je pokora.

Co byste řekl těm, kdo z koronaviru strach nemají?

Strach není třeba. Důležitá je pokora.

Kdy to všechno skončí, víte to?

Nevím. V té jisté míře nejistoty je přece život krásný.

Vtip z doby karantény (autor: Miroslav Kemel):

Domácí slohové práce z koronaviru

Dosud jsme se snažili během karantény moc nepotkávat. Což o to, s kamarády a kolegy bychom se potkávali rádi, ale jak poznat, kdo z nich má v sobě vir, a předává ho dál?

A tak se Zpravodaj ptal na dálku. Mailem, telefonem, někdy i osobně, ale na vzdálenost dvou metrů a v roušce. Ať si myslíme o koronavirové krizi, co chceme, oceňuji všechny ty, kteří roušky nosí a nosí je bezpečně. Tedy tak, že jim nekouká ani nos, ani pusa a že se naučili s rouškou bezpečně zacházet. A vůbec, že jsme si osvojili kvalitnější hygienické návyky. Nic nás to nestojí a nikdy nevíme, jestli jsme se s nákazou nesetkali a jestli opravdu naše sebekázeň neuchrání někomu zdraví. Frajeřit můžeme, až bude po všem. A bezpečná hygiena nikomu neuškodí. Aspoň nechytíme třeba... žloutenku.

Anketní otázka:

Co vám/či vaší instituci/ karanténa či koronavirus dal/vzal?

Rouškové švadlenky – dvě z mnoha...

... po opakovaných dotazech vždy odmítly prozradit identitu svou i druhých, nechťejí být jmenovány ani blahorečeny. Prostě šijí, protože chtějí a považují to za své poslání v situaci, která jejich výrobky potřebuje.

Roušky přesáhly své praktické určení. Jsou dárkem z lásky, podporou druhým, důkazem sounáležitosti a v mnoha případech výrazem osobitosti svého majitele...

První švadlenka

Myslím, že karanténa ukázala, že dokážeme být milí a vstřícní vůči sobě, dokážeme si pomoci a zapojit se do dobrovolných aktivit, spojit se mezi sebou a vzájemně si pomoci a podpořit se. Často i lidi, u kterých bychom to nečekali.

Karanténa nám dala možnost se zastavit v této tak uspěchané době a být spolu s těmi, na kterých nám skutečně záleží – nebo by nám záležet mělo. Při šití roušek jsem se naučila pravidelně rozebrat

šicí stroj, vyčistit, promazat a dokonce vyměnit pérko, které se mi v průběhu šití „povedlo“ přetočit a vyřadit tak stroj z provozu na 3 dny, než dorazilo nové pérko.

Po ušití několika stovek roušek jsem měla potřebu ušít alespoň jednu legrační – podívejte se na chameleóna.

Co nám karanténa vzala? Iluze, že se někteří lidé mohou změnit a nemyslet jenom na sebe...

Druhá švadlenka

Když se nad tím zamyslím, tak to vše probíhá v jakýchsi fázích. Od plného nasazení v šití roušek nejprve pro rodinu a známé, poté vytvoření místní komunity švadlen a ostatních, kteří vše řídí, domlouvají, zjišťují a zajišťují, k zajištění roušek pro všechny potřebné v první linii. Více méně vítaná izolace od pracovních starostí, ovšem s pocitem nejistoty, co bude dál..., po dnešní stav, kdy jsme se stabilizovali, zvykli, přijali a využíváme vzniklé situace k aktivitám, na které nám nezbyval čas, chuť či něco jiného.

Co mi tedy covid vzal a dal? Dal mi svobodu víkendových dnů, jak naložit s časem, možnost vrátit se k aktivitám, které mě neuziví a na které mi už ani nezbyvala energie: a to je šití, tvoření. Cítím vnitřní uspokojení,

že je za mnou vidět práce a navíc pomáhám ostatním. Šiji pořád, teď už zkouším různé stříhy, kochám se látkami a pokaždé, když předávám balíček roušek děvčatům k distribuci, mám pocit dobře odvedené práce, který jsem už dlouho neměla. Navíc vlastně neukrajuji z času, který trávím s dětmi, rodinou. Jsme spolu celý den... Konečně vidím, co a jak se děti učí, jsem v kontaktu s jejich učitelkami. Vnímám v přímém přenosu denní proměnlivé nálady mé i mých blízkých. Taky jsem vyrazila do přírody a přímo ji hltám ze sedla kola, při procházce nebo při běhu. V takové míře jsem to již dlouho nedělala. Vážím si všeho, co můžu. Cítím jakýsi restart, uvolnění a znovunadechnutí. Vážím si zdraví, přírody a lidského umu a sounáležitosti s lidmi, kteří se navzájem respektují a pomáhají!

To, že vcelku pozitivně vnímám nastalou situaci, vychází z toho, že v rodině i v blízkém okolí jsme všichni zatím zdraví a nesleduji křivky nakažených, úmrtí, ani další zprávy, které by mě uvrhly do deprese...

obě švadlenky jsou z širšího společenství „šiček“ na Hluboké a okolí

Dana Šťastná Flídrová (Charvátová), hlubocká rodačka, se srdcem na Hluboké a trvalým bydlištěm i zaměstnáním (zatím) v Praze

Dala mi vědomí, jak je vše relativní. Během této doby se u mě střídalo odhodlání, humor, nadhled, strach, útlum, vyhledávání informací, přehlcení informacemi, touha v sobě vše zklidnit, urovnat, uklidit, rozmrzení, že se to nedaří, jak bych chtěla, a zároveň radost, že se to vlastně ale daří. Posun hodnot u mě i u celé společnosti je jasný. Už víme, co je malichernost a co ne. Bojím se ale, že jedny malichernosti si ze života vymeteme, ale druhé si tam necháme zahrnout. A že zase budeme v jejich vleku. Dala mi vědomí, jak je člověk silný a křehký a jak je společnost silná i neuvěřitelně křehká. Dala mi vědomí, že nemocný člověk ve zdravé demokracii má šanci, zdravý člověk v nemocné demokracii by o šanci snadno přišel, a o nejen ty zdravotní.

Pracovně mi dala tato doba také mnohé: že jsme s kolegy v divadle (přes řadu drobných nepochopení) dobrý tým, který je schopen pracovat i na

dálku a že divadlo neztratilo svou kulturní tvář. Také jsme se museli za pochodu naučit novým IT možnostem.

A jestli můžu ještě jednu osobní poznámku, pro mě asi nejdůležitější. Moje maminka je již několik let v Alzheimer Centru v Českých Budějovicích. I když za ní nemůžeme, skoro denně jí večer volám a zpívám na dobrou noc lidové písničky, protože tato komunikace je jí nejbližší. Vždy jí pak řeknu, že ji mám moc ráda. Včera mi krásně zřetelným a vědoucím hlasem odpověděla: „Já to vím“. Rozbrečela jsem se, protože maminka jinak už moc nemluví. A tak jsem si uvědomila, jak je cenné slyšet od někoho: Mám tě rád, ale jak je stejně neskutečně cenné také slyšet: Vím, vidím a vnímám, že mě máš rád. Děkuju.

Valerie Chromá, Centrum volného času Poškolák a pořadatelka dobročinné akce Velikonoce na Hluboké Hope 4 you z.s.

Vzala mi práci, kterou miluju a dala mi čas, který mi scházel.

Jan Vlasák, restaurace V Podskalí

Bez velkého přemýšlení a stručně:

Nejdříve mi spíše brala, a to především klid na duši, částečně sebedůvěru, a možná i důvěru v to, co dělám a nakonec mi vzala zbytek ideálů o fungování státu a státních institucí. A průběžně mi bere peníze :-)

Maruška Krejcarová, městská knihovna

Co mi dala?

Čas na kompletní úklid knihovny. A že se člověk naučí improvizovat...

Jitka Bohmová, vrchní zahradník parku

Myslím, že doba koronavirová nám všem vzala „zajetí klid“. Možná, že mnohé donutila trochu se zamyslet, jak vlastně žijeme a jestli ten koronavirus vlastně není tak trochu „zdvižený prst“ – nad nabubřelostí lidskou??? Tedy, mnohé z těch, kteří jsou ještě takovéto úvahy schopní.

Koronavirus nám vzal vysedávání v kavárnách, setkávání s přáteli a kamarády, vzal nám kulturní akce a akce sportovního charakteru. Prostě nám „rozhodil život“.

Starosta dobrovolných hasičů Jiří Karvánek, civilním povoláním školník

Pokud mohu říct z mého pohledu kategorie 65+, je jasné, že na sebe dávám trochu větší pozor než obvykle. Myslím si, že tím, že sportuji, mám větší šanci viru odolat.

Z pozice radního jsem od začátku v úzké spolupráci s komisí, která se věnuje pomoci a ochraně našich občanů. Počínaje nákupem mýdel a vitamínů, jejich rozvozem po obcích spadajících pod město.

Z pozice zaměstnání – škola je sice bez dětí, ale začal jsem dělat práce, které byly naplánované na prázdniny. To znamená: výměny svítidel, malování chodeb, výměny stoupaček, obnovy nátěrů... a podařilo se dohodnout s firmou, aby rekonstrukci umělého hřiště v hodnotě cca 2 000 000 Kč započala v této době.

Božena Jakubcová, seniorka

Když budeme pesimisté, tak nám – a seniorům obzvlášť – vzala tahle doba v první řadě svobodu. Vždyť i v mobilu se mi na display po zapnutí objeví sdělení: „Zůstaňte doma!“ Totéž nám telefonem přikazují děti, které nám v tom případě také vozí jídlo a nákupy, což je chvályhodné.

Horší to mají senioři v domovech důchodců, kteří jsou tam opravdu zavřeni a nesmí za nimi ani návštěvy. Je to však pro jejich bezpečí, a proto to musí nějaký čas vydržet. Ještě že máme mobily, můžeme tak udržovat spojení s rodinou a s přáteli.

Dále je zavřena většina obchodů kromě potravinových, lékáren, drogerií a galanterií. Doufáme, že se časem otevrou všechny.

Také k lékařům můžeme jít jen s akutním případem. Jsou zavřené školy a školky a rodiče museli zůstat doma a hlídat malé děti. Rodiny s dětmi to nyní nemají lehké. Nakonec snad dostanou i ošetřovné. Peníze jsou třeba, velké i malé podniky mnohde přerušily práci a zaměstnanci snad dostanou část platu.

Nejhůře jsou na tom zdravotníci, hasiči, policie, prodáváci v obchodech, které zůstaly otevřené, i zaměstnanci domovů důchodců. Ti všichni do práce musí a tak mají problémy s hlídáním dětí. Všem jim moc děkujeme za jejich obětavost.

S postupem času mi začala více dávat než brát. Paradoxně mi zpátky dala onen klid na duši i s úroky, dala mi čas na sebe a s ním mě vrátila do dětství i s jeho hodnotami. Najednou už nepřemýšlím o penězích, ale o tom, jak si ten den můžu co nejvíce užít...

Co mi vzala? Nic.

Sice to není úplně příjemné období, ale něco zlé je také pro něco dobré.

Ale zase nám dal čas a klid. Máme možnost chodit po ulicích a nemuset se vyhýbat davu, možnost obdivovat opravené fasády domů, objevovat krásu města. A ten klid v zahradách!!! Úplně slyším, jak se zámecké zahrady zhluboka nadechují, jak se zvolna probouzejí a jak si ševelí!

A potom ještě někde v hloubi duše dotírá otázka, co bude dál??? Jak to bude s ekonomikou?

Tak, tohle je takové moje přemýšlení nad koronavirem!

Vpodstatě tak mám víc práce než za běžného provozu školy.

Z pozice hasičů jsme domluveni, že se kvůli bezpečnosti budeme v hasičárně setkávat jen při výjezdech, dezinfekci hasičárny a materiálu, a mimořádných událostech. Díky panu lékárníkovi se nám podařilo sehnat veškerý materiál, to znamená roušky, dezinfekci, respirátory. Něco ušily manželky a ochranné obleky a masky nám dodal HZS. V podstatě je jednotka vybavená a připravená k jakékoli pomoci.

Na závěr osobní pohled z pozice občana: Díky tomu, že mám trochu víc času, a tak častěji projíždím na kole okolí města, vlastně skoro celý kraj, vidím, že mnoho lidí kašle na nařízení, dělají si, co je napadne, a tak jen doufám, že se jim to nevymstí.

Jsou také zavřené hranice, ale než k tomu došlo, nezodpovědní občané nám sem přivezli nákazu koronavirem a nešli hned do karantény.

Pokud se na situaci podíváme optimisticky, poznali jsme, že většina lidí se chová odpovědně, nosí respirátory a roušky, které šíjí nyní snad tisíce lidí. Některé podniky dokonce změnilly původní výrobu na šití roušek. Výzkumné ústavy se snaží vyrobit respirátory a ochranné štíty, nebo látky z nanovláken na bezpečné roušky. Města nabízejí pomoc seniorům (také i naše město Hluboká – děkujeme!)

Je tedy pravda, že vždy, když se objeví nějaká katastrofa, jsou Češi ochotní pomáhat a v tom hlavně vidím tu kladnou stránku této, pro nás všechny, tak nebezpečné doby.

Doufáme, že tento stav nouze nepotrvá dlouho a že už se budeme moci brzo vrátit do normálního života (dětí do školy a školek, jejich rodiče do práce, otevrou se všechny obchody a budeme se moci klidně potkávat a prohodit pár slov (bez roušek!)). Zmizí i dlouhé fronty kamionů na zahraničních přechodech, atd. atd.

Nyní však musíme vše vydržet, a když budeme dodržovat vládní příkazy, tak nad tou nešťastnou zlou nemocí určitě zvládneme vyhrát.

Divadelníci aneb předčasný konec divadelní sezóny

Myslím, že to, co nejvíc chybí nám všem divadelníkům, není ani tolik naše práce (i když samozřejmě taky), ale hlavně lidi! Kontakt s kolegy, povídání před, během i po představení, výměna názorů (na cokoliv) a především HUMOR! A potom taky samozřejmě kontakt s rodinou. Jsme ve spojení přes mobily, ale to nám nevynahradí setkání s vnoučaty mé sestry, která rostou jako z vody nebo s naší téměř devadesátiletou babičkou, ke které se bojíme chodit, ale ona by nejradši žila naplno, takže nám nedovolí, ani abychom ji

nakoupili. A to nemluvím o tom, že svou dceru s přítelem jsem neviděla téměř od Vánoc. Co je naopak pozitivní, je především ta uzdravující se příroda, což je vidět na první pohled i tady ve městě. A taky to, že se člověk z donucení začne věnovat sám sobě (tedy pokud nemá děti, se kterými se musí učit). Takže já i všichni moji kamarádi si děláme pořádek doma i v sobě, učíme se jazyky i jiné věci a trochu i cvičíme. Takže doufáme, že celá takhle krize povede k částečné regeneraci celé společnosti a my se přestaneme zabývat

především materiálními hodnotami, ale trochu se soustředíme i na ty etické a duchovní.“

Jaroslava Červenková, herečka Jihočeského divadla a režisérka a divadelní přítelkyně souboru Kříž-žáci

Nevím, zda mohu napsat, že mně ten převít něco dal. Ale něco přeče. Zpomalení životního rytmu nejen mého, ale i celého města. To je dobré pro lidi i pro přírodu. Většina lidí to bere vážně a snaží se dodržovat povinná omezení, jako jsou roušky (kterým já říkám huboušky), celkem i kázeň při nakupování a sdružování více osob. Neplatí to však absolutně, je to otázka sebekázně a vztahu k ostatním lidem.

A co mi vzal? Volnost v běžných činnostech – odvolaná dovolená, návštěva kulturních podniků, větší kontakt s rodinou a přáteli a další běžné činnosti. A samozřejmě i celé to martyrium okolo Křížžáků, mohli jsme naši partu ještě pár týdnů držet pohromadě. To mně chybí asi nejvíce, společnost podobně smýšlejících lidí, se kterými se cítím dobře. Ta „odluka“ až do nového začátku je dlouhá a možnosti vlastních činností díky pandemii velmi omezené.“

Josef Jirátko

Vzal mi kus osobní svobody a dal mi občasný pocit osamocení; vzal mi kyslík a dal mi oxid uhličitý; v roušce mi vzal dech, ale dal mi prostor na zpomalení a nádech; vzal mi blízkost a posílil nadhled; vzal mi úsměvy těch okolo a dal ruce kamarádky šičky, která mi ušila roušky a dala mi tak pocítit sounáležitost; vzal mi kadeřnici a dal mi do ruky nůžky; posílil pokoru k přírodě a jejím zákonům, protože vir nevir ráno slunce pořád vychází a večer pořád zapadá...

Magda Svobodová

Náš panelákový byt je zcela zaplněn členy rodiny, kteří se snaží být nějak prospěšní. Takže se uklízí, třídí skříně, vaří, peče (hodiny elektroměrů a vodoměrů se rychle a zběsile točí, nechci vidět ten účet...). Studenti se věnují samostudiu, ale jak ten cvrkot pozorují, tempo zvolna slábne a soustředěnost a dodržování určitého režimu se po měsíci domácích prací pomalu vytrácí. Na celé této situaci je pozitivní to, že máme čas na vzájemné poklábosení, taková malá rodinná terapie. Společně nám všem ale velmi chybí kontakt s lidmi, s kamarády, s přáteli. Ta nedobrovolná samota, kterou nám virus nastolil, ale určitě nebude trvat dlouho, zvládneme to, nejsme v tom sami!

... Teď jsem si vzpomněla, co mi včera říkal náš Honza – student 17 let. Že mu tenhle čas dal dosud nepoznaný strach o blízké, o to, co bude. Strach, že něco zmeškal, že něco zapomněl, že něco nestihl. A to tak, až ho bolelo na prsou.

A přitom je s námi doma...

Míša Prchalová

Toto období není úplně lehké... chybí mi spolužáci, kapela a divadlo. V učení je celkem zmatek, ale mám na to trochu klid a čas, takže to tak nějak zvládám. Vadí mi, že o viru slyším každý den minimálně pětkrát a už mi z toho jde hlava kolem.

A co mi toto období přineslo??? Vlastně vůbec nic, spíše naopak... nemůžeme hrát s kapelou a zrovna když jsme se rozehráli v divadle, tak je taky po všem... Věčné nicnedělání mi už začíná vadit, tak se snažím pomáhat v lékárně nebo chodit víc do přírody. Doufám, že bude všechno brzy v cajku...

Dominik, nejmladší a „nejnovější“ člen divadelního spolku Křížžáci

Toť z postřehů Křížžáků vše... :-)

Karanténa – co všechno ovlivnila u nás ve městě?

Dům pro seniory na Hluboké

Milí a vážení spoluobčané, rádi bychom Vás informovali, jak nyní, v období pandemie koronaviru, žijí naši klienti v domově pro seniory.

První omezení, které klienty postihlo, byl zákaz návštěv. Toto opatření vlády má velký smysl, neboť senioři jsou nejohroženější skupina obyvatelstva.

Poté následoval zákaz klientům opouštět zařízení. I toto nařízení je nutné a jsme rádi, že všichni klienti nařízení respektují. Je ale velice těžké přestat se stýkat se svými blízkými, a to jak pro klienty, tak i pro rodinné příslušníky.

Těmito opatřeními začal v domově panovat nezvyklý klid. Proto se všichni zaměstnanci snažili tuto nelehkou situaci klientům ulehčit. Nadále se denně s klienty prováděly společné aktivity a za těmi klienty, kteří se nemohli zúčastnit, docházeli terapeuti na pokoje, kde poskytovali klientům individuální terapii.

Bohužel i setkávání klientů na společných akcích bylo během března zakázáno, stejně tak jako stravování ve společných prostorách.

I tato omezení klienti přijali zodpovědně a respektují je.

V současné době tedy probíhají terapie u jednotlivých klientů na pokojích. Naštěstí, v tomto jarním období mají klienti možnost posezení anebo krátkých procházek na naší nově upravené zahradě.

I na naše klienty se vztahuje nařízení nošení roušek. Nošení roušek je pro klienty nezvyklé, ale i toto klienti zvládají výborně. Touto cestou bychom chtěli vyjádřit díky všem drobným dárcům, kteří nám různé druhy roušek poskytli.

Dále bychom chtěli poděkovat za poskytnutí čerstvé zeleniny a ovoce místní restauraci Hubert a hotelům Podhrad a Diamant.

Dalšími dárci jsou firma Hluboká Invest s. r. o, která poskytla finanční částku 25 000 Kč na potravinové a hygienické balíčky pro klienty (smlouva

je před podpisem). Finanční částku 50 000 Kč poskytla Nadace ČEZ, použijeme ji na nákup ochranných prostředků a dezinfekce pro naše zařízení. Rotary club poskytne finanční dar ve výši 20 000 Kč, o jeho účelu využití se teprve jedná.

Rádi bychom touto cestou poděkovali za výbornou spolupráci místní lékárně „BENU“ pod vedením PharmDr. Ondřeje Stropnického a jeho kolektivu. Zajistili nám dostatek roušek, desinfekčních prostředků a jiných potřebných pomůcek.

Zaměstnanci mají dostatek ochranných pomůcek i desinfekčních prostředků, které jsou postupně doplňovány nákupem a rovněž dary prostřednictvím Jihočeského kraje (jedná se o roušky, respirátory, ochranné štíty, brýle, ochranné obleky, dezinfekce).

V neposlední řadě bychom rádi poděkovali za úzkou spolupráci s naším zřizovatelem, kterým je Město Hluboká nad Vltavou.

Vedení domova zajistilo klientům telefonický kontakt s rodinami, které zajišťuje sociální pracovnice. Od poloviny března je i možnost s rodinnými příslušníky komunikovat přes WhatsApp a skype, což klienti i rodinní příslušníci nadšeně uvítali.

Domov, dle dalšího nařízení vlády vytvořil karanténní zónu. Vybudováním příčky bylo vytvořeno samostatné oddělení se třemi pokoji pro šest klientů pro případ výskytu nákazy v zařízení.

Jedno z posledních nařízení vlády je pravidelné testování všech zaměstnanců domova jedenkrát za dva týdny. Dne 14. 4. 2020 proběhlo první kolo testování a všichni zaměstnanci prošli s negativním výsledkem. Pravidelně každý den je zjišťována tělesná teplota jak u zaměstnanců, tak i dvakrát denně u klientů.

Pan farář Tomas Van Zavrel i bez osobního kontaktu na naše klienty stále myslí. Posílá jim vzkazy, drobné dárky a uspořádal již několik hudebních vystoupení, která mají naši klienti možnost sledovat. Všechny klienty moc

těší, že na ně stále myslí a vzpomíná.

Veškerý personál se snaží, aby klienti domova měli pocit jistoty a bezpečí a aby jim toto nelehké období co nejvíce usnadnil.

Co našim klientům tato nelehká doba vzala?

Svobodu volného pohybu, možnost shromažďování a setkávání se se svými nejbližšími – dětmi, vnoučaty, přáteli i dalšími obyvateli domova. Vzala jim tolik potřebný klid.

Co klientům dala?

Jistotu, že se můžou plně spolehnout na všechny personál v zařízení, že jim je a bude nadále poskytována komplexní péče, že se můžou se svými radostmi i starostmi svěřit, popovídat si, neboť v současnosti je krom sdělovacích prostředků personál jedinou spojkou s okolním světem.

Co nám vzala z pohledu zaměstnance?

Svobodu pohybu, setkávání, v podstatě se život omezil jen na cestu do

práce a z práce, někde rychle a pokud možno bez lidí nakoupit a hlavně se nenakazit, abych to nepřinesl domů a do práce, kde ohrozím nejen spolupracovníky, ale především naše klienty.

Co dala z pohledu zaměstnance?

Pocit nejistoty, hlídání vzdáleností a rozestupů, když čekáme na autobus, neustálá kontrola zdravotního stavu – pozorování sebe sama. Strach o své blízké a spolupracovníky. Zůstala nám práce, nejsme ohroženi existenčními potížemi, naopak naše práce nabyla na významu, neboť jsme vlastně jedinými, kteří zprostředkovávají kontakt našim klientům s okolním světem.

Ještě jedenkrát bychom všichni v domově rádi poděkovali všem spoluobčanům i rodinným příslušníkům za velkou podporu, pomoc a trpělivost a doufáme, že tato nelehká situace pro nás všechny již brzy skončí.

Zámek

Podle rozhodnutí vlády se brány většiny našich hradů a zámků opět otevrou 25. května. Vzhledem k tomu, že poslední návštěvníci si vstupenky na Hlubokou zakoupili v úterý 10. března, bude zámek během koronavirové epidemie uzavřen celkem na 75 dní. V loňském roce jsme ve stejném období, tedy mezi 11. březnem a 24. květnem, přivítali 53.146 návštěvníků a na vstupném vybrali téměř deset milionů korun. Od roku 2008, kdy byla na Hluboké zavedena tzv. nekonečná sezona, nebyl návštěvnícký provoz nikdy přerušen s výjimkou každoroční krátké přestávky mezi Vánocemi a Novým rokem. Naposledy byl zámek kvůli vnějším okolnostem uzavřen asi na čtrnáct dní během povodní v srpnu roku 2002. Jiný případ se mi zatím nepodařilo dohledat.

Pro správu objektu byly náročné již první měsíce roku, kdy sdělovací prostředky intenzivně informovaly o epidemii nového koronaviru v Číně a kdy zejména v období čínského nového roku na počátku února kulminoval zájem čínských turistů o prohlídku zámku. Tehdy jsme poprvé začali ve větší míře nakupovat dezinfekci a v lékárně se poptávali po rouškách, abychom jimi vybavili naše průvodce a pokladní.

Po přerušení návštěvníckého provozu se život na zámku nezastavil. Péče o objekt, mobiliář, park a zahrady musí pokračovat i bez turistů. Vzhledem k výpadku příjmů jsme ovšem museli upravit režim a priority. Přerušili jsme některé smlouvy s externími zaměstnanci a jejich práci nadále zastávají naši průvodci a pokladní. Po dokončení zimního úklidu

jsem mohli vymést pavučiny i v odlehlejších částech zámku, na které během nekonečných sezón nezbyvá tolik času. Podobně jako na ostatních hradech a zámcích více než dříve komunikujeme s našimi návštěvníky na sociálních sítích. Zveřejnili jsme například video, jak se stěhuje těžká socha Adolfa Schwarzenberga po restaurování zpět do zámecké zbrojnice nebo jsme veřejnost nechali nahlédnout do krásné, ale běžně nepřístupné, koupelny kněžny Eleonory. Další videa ještě připravujeme. Jelikož Národní památkový ústav jako téma pro letošní rok vybral rod Valdštejnů, chceme v srpnu veřejnosti poprvé představit tzv. Valdštejnské apartmá, jež se nachází v nerestaurované části druhého patra. Jeho úklid a úprava budou na pořadu v následujících týdnech.

S otevřením zámku se vše do starých kolejí jen tak nevrátí. Velké výzvy nás patrně teprve čekají. Výpadek příjmů se jistě projeví nejen na podobě letošního rozpočtu. Určitě nás čeká delší období bez zahraničních návštěvníků a naopak lze předpokládat větší zájem domácích turistů, kteří teď ruší své pobyty v cizině. Pro ně se pokusíme připravit více prohlídek v menších skupinách a rozšířit škálu stávajících speciálních a tematických prohlídek. Už teď se na naše návštěvníky těšíme.

Na závěr chci poděkovat všem svým kolegům, že tuto nelehkou dobu zvládli profesionálně a s chladnou hlavou, a čtenářům Zpravodaje popřát vše dobré a hlavně pevné zdraví.

Mgr. Martin Slaba, kastelán

Škola

Březnové zavření škol byla blesková akce, na kterou jsme nebyli připraveni. Ze dne na den jsme museli prezenční výuku přenést do domácího prostředí a přizpůsobit ji těmto nečekaným podmínkám.

Jako učitelé jsme hledali cestu, jak nejlépe přeorientovat výuku ze školního prostředí do domovů našich žáků, jak nejlépe přiblížit učení dětem, aby škola na dálku neztrácela na své „atraktivitě a smysluplnosti“. Nastavit rozumně vzájemnou komunikaci, informovanost a nezapomenout přitom na toleranci a pochopení. Samozřejmě jsme si uvědomovali, že všechny děti nebudou mít doma optimální technické podmínky, že možnost rodičů pomáhat dětem při domácí výuce může mít z různých důvodů určité hranice. Proto se snažíme žáky hlavně motivovat, aby plnili zadané úkoly podle svých schopností, zájmů a tempa. Maximální pozornost věnujeme poskytování zpětné vazby žákům, která jim pomůže zlepšovat učení a motivuje je k další práci.

Smyslem výukových aktivit v této době není primárně sběr podkladů pro klasifikaci.

Co celá situace přináší pozitivního dětem? Děti se musí naučit větší samostatnosti, zodpovědnosti, naučit se vyhledávat, třídit a zpracovávat informace, využívat možnost vlastního rozhodování a volby. Rozložit si práci, odpočinek a zábavu, naučit se, že je potřeba pracovat, i když nenásleduje hned kontrola a nesledují je bdělé oči učitele.

Co celá situace přinesla pozitivního nám učitelům? Držíme při sobě, voláme si, píšeme, radíme a inspirujeme, předáváme si důležité informace a nabyté zkušenosti. Učíme se novým technickým dovednostem, pracovat s nástroji pro online výuku.

Co dětem určitě nechybí? Ranní vstávání, písničky, hodnocení a zvonění na hodinu.

Co nám všem vzájemně chybí? Chybí nám přímý kontakt, jistota, kdy

se žák může automaticky spolehnout na přímou pomoc a radu vyučujícího. Chybí nám komunikace, nejen mezi žáky a učitelem, ale i mezi žáky navzájem. Chybí nám okamžitá zpětná vazba, vzájemná interakce. Chybí nám běžné drobnosti, mávnutí na pozdrav, povzbuzující mrknutí, prostě každodenní školní „hukot“.

Situace není příjemná, ale přesto si myslíme, že nouzový stav ve škole přinesl oběma stranám nové zkušenosti, které v budoucnu budeme moci

využít, poučit se z nich. Nikdo z nás přesně neví, jak dlouho budeme muset v tomto režimu pracovat, ale budme trpěliví, tolerantní, klidní a k sobě vzájemně vlnění. Věříme, že vzdělanost našich dětí virus neohrozí!

Všem rodičům, kteří zodpovědně nesou na svých bedrech tíhu školních povinností, děkujeme.

Markéta Tesárková – vyučující 1. stupně, Monika Nová – vyučující 2. stupně, Milena Thalerová – zástupkyně ředitele

Otázka pro paní učitelku a sbormistryni pěveckého spolku Závěš, Mgr. Horníkovou: Co Vám karanténa dala a co vzala?

Co mi vzala? Já tak docela nevím. Snad nic podstatného. Musela jsem se začít chovat podle nařízení a dodržovat je. Ale to není nic, čím bych doslova trpěla. Jsem úplně obyčejná občanka a dovedu si představit, že jiní musí řešit daleko obtížnější situaci.

Bezprostřední výuku ve školní třídě jsem nahradila výukou on-line. Podle mého názoru – není to vůbec ideální!, ale budiž!

Se Závěšem jsme si udělaly delší pěvecké prázdniny. Jak dlouhé budou, těžko odhadnout.

Co mi dala? Uvědomila jsem si, že to, jak dobře žijeme, není samozřejmostí. Karanténa je jen „lehkým odvarem“ nějaké přírodní katastrofy nebo válečného konfliktu. A my všichni bychom si měli všeho víc vážit a být pokornější. Co když se současná situace zase zopakuje? Příroda je opravdu mocnější než člověk. Ten pan Karel Čapek, ten měl ve svých dílech velikánskou pravdu. Jako kdyby své myšlenky psal právě včera!

Příjemným zjištěním bylo také to, že velká řada mých žáků plní zadávané úkoly „na dálku“ velmi dobře a ještě mi připíše nějaké to pěkné slovíčko.

Jazyková škola

Foto: Karla Pěldová

Co nám karanténa vzala? Stejně jako všem školám a vzdělávacím institucím nám ze dne na den zamezila pořádat kurzy, dětské anglické

tábory a workshopy ve formě, ve které probíhaly doposud. Tedy ve formě prezenční, kdy lektori vedou vzdělávání společně v místnosti s účastníky kurzů. Ať už se jedná o individuální kurzy, nebo menší či větší skupiny.

Některé prezenční kurzy jsme nahradili díky technice on-line kurzy, ale v mnohých případech to nebylo možné. Především hovořím o Manažerské akademii, kterou nově pořádáme pro vrcholový management firem, a o 8. ročníku mezinárodní Konference firemního vzdělávání. Manažerská akademie i konference probíhají přímo na Hluboké v prostorách Parkhotelu a on-line varianta by nesplnila svou úlohu. Kromě předávání zkušeností od našich špičkových manažerů je při těchto akcích klíčová i komunikace přednášejících s publikem a samozřejmě sdílení zkušeností i mezi samotnými účastníky. Asi není třeba dodávat, že jen obtížně bychom celodenní „šťavnaté“ akce vtěsnali do kratšího on-line formátu.

Co nám karanténa dala? Pracujeme na tom, aby toho bylo více, než co nám vzala. On-line jazykové kurzy, včetně kurzů ve virtuálním prostředí pro nás nejsou novinkou a běžně tak učíme více než deset let. Zde se tedy zřejmě, alespoň nyní, pro nás výrazně nové zkušenosti nedostaví. Paradoxně nám současná doba dá více možností tam, kde nám je vzala. V rekordním čase jsme připravili v rámci Manažerské akademie nové workshopy pro Přípravu na období krize a změn a ostřílení krizoví manažerů tak mohou zde na jihu podpořit nejvyšší vedení výrobních i nevýrobních firem svými zkušenostmi. A zahajujeme 12. června. Přednášky konference jsme spolu s přednášejícími, váženými osobnostmi našeho firemního světa, aktuálně zaměřili na řešení nejpálčivějších otázek následujícího období změn. Jako majitelé a jednatelé velkých společností mají určitě co sdílet ze své firemní praxe. Konference jsme „pouze“ přesunuli na 23. října tohoto roku. Celodenní jazykové kurzy stoupají díky efektivnosti na popularitě, protože pracovní trh se rychle mění a firmy potřebují jazykově vybavené zaměstnance. A děti na anglický příměstský tábor v létě? Těch stále přibývá.

Věříme, že všechny naše kurzy a akce, na kterých nyní intenzivně pracujeme, se brzy rozběhnou a přivedou na Hlubokou i ze vzdálenějších míst mnoho účastníků „Konferenční a vzdělávací turistiky“, kteří tu jeden a více dnů zůstanou, a to myslím potřebujeme my i celá Hluboká.

Michaela Krausová, za vzdělávací a jazykové centrum jazz-com

Městská policie – versus koronavirus

Můžete se zamyslet nad otázkou, co městské policii koronavirus dal a co vzal?

Nedá se říci, že by Městské policii Hluboká nad Vltavou koronavirus něco vzal, spíše přidal pár vrásek na čele. Strážníci denně přicházejí do přímého kontaktu s veřejností, nikdo neví, jestli dotyčný není nakažen, strážníci se musí dostatečně chránit a dodržovat hygienická opatření více než kdy jindy.

Ze dne na den se změnila poměry. Co všechno konala městská policie v počátcích koronavirové krize?

Kromě běžné denní činnosti se strážníci nejen v počátcích koronavirové krize, ale po celou její dobu zaměřují na dodržování nařízení vlády. Kontrola nošení roušek či jiných ochranných prostředků dýchacích cest, kontrola shlukování osob na veřejnosti, kontrola sportovišť, jejichž návštěva byla po určité etapě nouzového stavu vládou zakázána, kontrola hygienických opatření prodejen s potravinami. Tyto kontroly jsou v tomto období primární činností strážníků.

Navic byla městská policie požádána Městem Hluboká nad Vltavou, aby rozvezla zdravotní balíčky seniorům nad 65 let s trvalým pobytem v Hluboké nad Vltavou. Tyto balíčky obsahovaly vitamin C a tekuté mýdlo. To čítalo přes 800 seniorů, které strážníci navštívili a předali jim tyto balíčky v průběhu několika týdnů a to i z důvodu nedostatku rozváženého materiálu. Balíčky město seniorům poskytl zdarma. Při rozdávání balíčků měli strážníci s sebou na prodej i látkové roušky, které distribuovali z místní lékárny pro případ, že by někomu chyběly. Sada roušek byla zpoplatněna částkou 95 Kč a obsahovala dvě látkové roušky. Tato činnost měla pro strážníky dvojitý přínos. Jednak posloužila k rozšíření místní znalosti ve smyslu, kde který senior bydlí, a také přinesla strážníkům dobrý pocit na duši, když se soustředili na pomoc seniorům v částečné prevenci proti zákeřnému onemocnění koronavirem.

Čím se zabýváte po měsíci karantény?

V podstatě se dá říci, že kromě rozvozu balíčků a roušek, který skončil, se činnost strážníků nemění.

Máte informace o tom, že je v obvodu našeho města někdo nakažen?

Prozatím nevidujeme žádnou takovou informaci.

Předpokládám, že Hluboáci jsou korektní a pravidla dodržují?

Prevažná část obyvatel si nařízení vlády vzala k srdci. Jsou ale tací, kteří tato nařízení bagatelizují a nerespektují je, to ovšem nutně neznamená, že jsou to občané Hluboké nad Vltavou.

Nějaké příhody či události, které se udály?

Během nouzového stavu se strážníci několikrát setkali s lidmi, které museli vyzvat, aby si nasadili ochranný prostředek dýchacích cest. Ve většině případů bylo vyzvání uposlechnuto, až na jeden, kdy dne 2. 4. 2020 kolem 17. hodiny bylo strážníkovi ve službě oznámeno pracovníkem ostrahy v Penny marketu, že se zde pohybuje žena bez roušky či jiné ochranné pomůcky obličeje dle nařízení vlády a pracovník ostrahy ignoruje.

Žena byla strážníkem na místě ztotožněna a na otázku, proč nemá roušku, odpověděla, že chce chytout koronavirus. Strážník ženu vyzval, aby si nasadila roušku či jinou ochrannou pomůcku. Žena strážníka vulgárně napadala, v jejím názvosloví nechybělo ani přirovnání strážníka k mužskému přirození a odmítla dále spolupracovat.

Nechybělo mnoho, aby byly použity donucovací prostředky, jelikož žena odmítala opustit prodejnu a chtěla dál nakupovat. Až při opětovné výzvě s upozorněním, že jinak bude použito donucovacích prostředků, se sebrala a uraženě odešla ven. Po dalších nezbytných úkonech byla žena odměněna pokutou za neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, vykázána z místa a navíc bude oznámena za porušení nařízení vlády dle: § 92n, odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000Sb. o ochraně veřejného zdraví.

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že b) nesplní povinnost uloženou mimořádným opatřením vydaným podle § 80 odst. 1 písm. g) nebo podle § 82 odst. 2 písm. m) k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii, nebezpečí jejího vzniku, živelné pohromě nebo jiné mimořádné události,

Tento přestupek bude projednávat Krajská hygienická stanice.

18. 4. 2020, strážníci Městské policie Hluboká nad Vltavou

Poděkování „Poslednímu sledu“

Vážení spoluobčané, zaměstnanci, příbuzní, příznivci i známí!

Chci touto neobvyklou cestou poděkovat pracovníkům technických služeb, jak se daří zvládat přeplněné odpadové nádoby, uklid města a udržovat čistotu na veřejných prostranstvích, přesto, že jsme v zájmu udržení chodu společnosti museli sáhnout i k některým, v očích veřejnosti nepopulárním, opatřením. Co jsme udělali, udělali jsme v zájmu zachování provozu technických služeb a v zájmu občanů.

Věřte, nechtěl bych zažít situaci, jakou zažívali v některých anglických městech, třeba v Londýně, kde díky viru zkolabovaly komunální služby

a odpad ponechaný na ulicích se začal kupit a rozkládat, přilákal nejednoho hlodavce...

Bohužel, všichni žurnalisté se honí za senzací a předhánějí se v publikování samých „senzačních“ zpráv: kolik lidí se už nakazilo, kolik lidí už zemřelo, jak virus decimuje zdravotnický personál, kolik hasičů, policistů a vojáků jsme poslali do boje s virem... Ale za tuto hranici již žádný z nich nejde, nevidí, protože to, že někdo musí všechno zbylé svinstvo uklidit, odvézt, zlikvidovat a uvést vše do náležitého stavu, už není žádná senzace, ale jen tvrdá a někdy nechutná práce. Přesto to někdo musí udělat. Za každou cenu.

Neríkám to z nostalgie, nebo ješitnosti, že naše „profese“ nepatří ke skloňovaným v titulcích novinových článků, v hlavních televizních zprávách, ale z obdivu a úcty k lidem, kteří ve finále všechno to, co první linie a následně občané vyprodukují a vyhodí, musí uklidit a zlikvidovat. Věřte, většinou to není pěkný pohled. Lidé si mnohdy ani neuvědomují, že riziko nákazy, díky kontaminovanému odpadu, který projde rukama (a to doslova) pracovníků technických služeb, je velmi vysoké a srovnatelné s prvním sledem.

Děkuji, jako zaměstnavatel, ale i jako občan, všem pracovníkům Podniku městského hospodářství, kteří se podílejí na úklidu města, svozu odpadů a provozu zařízení odpadového hospodářství i v této nelehké době. Vážím si vaší práce a oceňuji váš přístup a nasazení.

Jaroslav Rada, PMH

Zámek Ohrada – V roce 1905 přibyl do Čech nový druh savce – ondatra pižmová

Ondatra v expozici NZM Ohrada

„Viníkem“ byl hrabě Josef Jeroným Colloredo-Mannsfeld (1866–1957), který se s ondatrami setkal na svých četných výpravách po Severní Americe. V roce 1905 je vypustil na svém panství v Dobříši a několika dalších lokalitách. Ondatra postupně osídlila celou Evropu a stal se z ní škůdce i cenný úlovek.

V průběhu 20. století se ondatrám podařilo kolonizovat téměř celou Evropu a část Asie. Jak se ale ondatra dostala přes oceán až do Evropy? „Viníkem“ byl hrabě Josef Jeroným Colloredo-Mannsfeld (1866–1957), který se s ondatrami setkal na svých četných výpravách po Severní Americe a rozhodl se je vypustit na svém panství v Dobříši a několika dalších lokalitách. Důvodem byla snaha o oživení dobříšského zámeckého parku, prozaičtější motivací však byla v té době velice ceněná kožešina a jako vedlejší produkt chutné maso. Přesné okolnosti introdukce ondatery do České republiky bohužel neznáme. Dochovala se pouze řada dílčích záznamů, které si často i odporují. Kupříkladu podle jistého K. Waschatky, správce, který se vypuštění osobně zúčastnil, byly první ondatry – tři samice a dva samci – přivezeny na Dobříš na jaře roku 1905. Hrabě Colloredo-Mannsfeld hlodavce získal během lovecké výpravy na Aljašku a ubytoval je ve dvou malých nádržích v parku. Zvířata se výborně aklimatizovala a začala se čile množit. Již druhý podzim po vysazení zvířat zastřelil sám K. Waschatko 31 kusů ondatery.

Podle jiných literárních pramenů se ale vše seběhlo docela jinak. Bobříky pižmové, jak se ondatry po staru libozvučně nazývaly, si hrabě nedovezl jako kořist z lovu, ale v roce 1905 si je objednal u věhlasného hamburského obchodníka se zvířaty Karla Hagenbecka. Jednalo se o celkem deset párů zvířátek, která do Čech dorazila v roce 1906. První čtyři páry údajně pocházely ze státu Ohio v USA a byly vysazeny do Charvátova rybníka u Voznice. Zbytek putoval do Hutského rybníka v parku u zámku Dobříš. Z bedničky je prý při této slavnostní příležitosti vypustila samotná hraběnka Lucy Yvonne Colloredo-Mannsfeld, choť Josefa Jeronýma. A právě na břehu Hutského rybníka v Dobříši byl později na památku této události umístěn pomník se sochou ondatry, který je zde k vidění dodnes. Podle jiných pramenů však pocházela všechna zvířata z jihovýchodní Kanady a byla vysazena také u zámku Opočno. Ať už k nám ondatry přicestovaly jakkoliv, v novém domově se jim velmi zalíbilo.

Tento hlodavec dokáže odchovat dva až tři vrhy mláďat ročně a v jednom vrhu může být až 13 mláďat. Dobříšské ondatry byly zpočátku pečlivě střeženy a jejich lov byl zakázán. Na samotném Dobříšském revíru bylo již v roce 1908 zastřeleno 300 ondatery a v roce 1908 se první jedinci objevili mimo hranice dobříšského panství. Vítězné tažení hlodavců pokračovalo a do roku 1914 bleskově kolonizovali prakticky celé území České republiky, kromě horských habitatů. V tom samém roce přitom už jejich česká populace čítala odhadem dva miliony kusů a rozšířila se i do Bavorska a v roce 1915 do horních Rakous. Odtud pak ondatry kolonizovaly téměř celou Evropu. Čechy se tak „proslavily“ jako epicentrum celoevropské ondatřích invaze, kterou následně posílily i další úniky zvířat z kožešinových farmových chovů.

Soužití s novým zvířecím druhem bylo ale komplikované. Ondatry si

v březích a hrázích vodních těles budují až 15 metrů dlouhé nory, a početné kolonie tak mohou značně poničit například hráze rybníků. Důsledky pilné práce hlodavčích kopáčů jako první pocítili hospodáři sousedící s dobříšským panstvím Mannsfeldů. Jejich nespokojenost vyústila až v podání několika žalob proti vrchnosti, ale nápravy se nedočkali. Ondatry byly kromě toho od samotného počátku podezřívány z plundrování rybí osádky (přestože ve skutečnosti se živí zejména rostlinnou stravou) a později ze zabíjení drobného hospodářského zvířectva, jako je drůbež a králíci. Jak hysterie narůstala, objevovaly se dokonce příběhy o krvežíznivých ondatřích napadajících lidi a z převážně býložravého hraboše se tak stala obávaná šelma. Není divu, že Ing. Theodor Mokřý, autor pojednání o šíření ondatery, v roce 1926 píše: „Zlo to počalo se jevit již v letech prodromální invaze bobříka pižmového ve vlasti naší v důsledcích úžasné plodnosti jeho a jest jisto, že (...) zůstane v Evropě na všechny budoucí časy zhoubu nesoucím údělem“. K výčtu ondatřích hříchů pak přidává mimo jiné též „podrytí říšské silnice“. Ondatra se ale nakonec u nás stejně jako v domovině stala cenným zdrojem kožešiny a masa a ani katastrofické vize se nenaplnily.

Příspěl k tomu i fakt, že v roce 1978 nastal ve vývoji ondatřích populace v Čechách zlom. Počty zvířat se začaly snižovat a v roce 2000 už byla na pouhých 10 % původního stavu. Důvodem byl patrně nadměrný lov a znečištění toků, je i možné, že ondatry začaly podléhat některým patogenům evropských hlodavců, které si na ně už stihly zvyknout a infikovaly je.

Ondatra se tak stala z invazního vetřelce poměrně spořádaným obyvatelem evropských mokřadních ekosystémů, který působí škody spíše lokálně v případě místního přemnožení a může být v některých případech dokonce užitečný. Je totiž významným konzumentem pobřežní vegetace rybníků, čímž omezuje zarůstání vodní hladiny.

Ondatry v Národním zemědělském muzeu Ohrada

Kolonie ondatery dodnes obývá i Munický rybník v těsném sousedství zámku Ohrada. Ve sbírkách muzea je hned deset exemplářů tohoto druhu, z nichž nejstarší byl uloven v Kadani 1. dubna 1917, tedy pouhých 12 let po prvním vysazení ondatry v Čechách. Další preparát ondatry si návštěvníci mohou prohlédnout přímo ve stálé expozici muzea v sále věnovaném introdukované zvěři. Vystavena je společně se sítkou na ondatry a připomíná tak minulost tohoto hlodavce jako oblíbené lovné zvěře, na kterou se dokonce specializovali zvláštní lovci, tzv. myšáři. „Od doby, kdy k nám ondatra byla dovezena, stala se stálou lovnou zvěří a bylo období, kdy si mohli myslivci na úlovcích ondatry, zejména na jemné kožešině zvané bizam, velice slušně vydělávat,“ říká náměstek generálního ředitele Národního zemědělského muzea a ředitel pobočky Ohrada Jiří Houdek.

Ondatra pižmová

Ondatra pižmová je severoamerický hlodavec patřící mezi hraboše, je tedy příbuzný například našemu hraboši polnímu. Délka těla ondatry i s ocasem je 25–40 centimetrů, zbarvení je kaštanově hnědé se světlejším břichem. Nápadným znakem ondatry je lysý, ze stran zploštělý ocas a u samců velké pachové žlázy po stranách řitního otvoru, které vylučují sekret silně páchnoucí po pižmu. Tato charakteristická „vůně“ vynesla ondatře její druhové jméno. Ondatry jsou výborně adaptované na život ve vodě – osídlují břehy stojatých a pomaleji tekoucích vod s hlinitými břehy, ve kterých si budují rozsáhlé systémy nor. Živí se pobřežní a vodní vegetací, jídelníček si občas zpestří drobnými vodními živočichy, jako jsou raci a škeble. Jsou skvělí plavci – silný ocas jim slouží jako kormidlo i pohon, hustá srst je chrání před chladem. Ve své severoamerické domovině byly oblíbenou lovnou zvěří původních Američanů, kteří si je cenili pro jejich chutné maso, bílí osadníci si zase cenili spíše jemné kožešiny zvané též bizam, neboť jíst zvíře podobné kryse jim bylo proti mysli.

Více na www.nzm.cz.

Jitka Taussiková, Národní zemědělské muzeum

Obchody zavřené i nezavřené

Restaurace, hotely, penziony, některé obchody a provozovny, kosmetika, kadeřnictví, pedikúra a další musely v karanténě zavřít okamžitě a bez odmlouvání. V dnešní době už se opatření zmírňují a někde vrací do normálu. Poděkujme všem z vás, kteří nakupují z okének restaurací a podpořili i další živnostníky. Kadeřníky, pedikérky a maséry se třeba právě chystají podpořit využitím jejich služeb. Víte, ač je to

neuvěřitelné, ne všechny osoby samostatně výdělečně činné svoji profesi dělají výhradně kvůli penězům. Představte si – pro někoho možná nepředstavitelnou skutečnost – že většina z nich pracuje ráda a s nasazením, a že víc než peníze jim chyběla práce samotná a sociální vazby ke klientům obzvlášť.

Obchod u Tonyho

Konečně i Češi váhavými krůčky doklopýtali k poznání, které už západnější Evropa respektuje a podporuje dlouho, i v dobách pohody: že je dobré nakupovat u místních „malých“ obchodníků. Jsou pro nás důvěryhodní, protože jsou našimi sousedy. A tak ještě než bylo jistější, že se virus neskrývá v každém druhém člověku, ani nám nebzučí ve vzduchu kolem hlavy, začali jsme z opatrnosti nakupovat v malých obchodech. Nemusíte v nich bloudit

hodinu jako v supermarketu a poprská vás minimum lidí. A najdete v něm plus mínus vše, co potřebujete. Vlastně mnohem víc, než čekáte. Vlídlost, ohleduplnost a lásku k lidem. A taky charakter. Tím vším disponuje obchod, kde prodává Trán Minh Thành, řečený Tony, a jeho žena Nguyễn Thị Thúy.

Pokud tedy nepatříte k těm, kteří zajásali a vyrazili se před Velikonocemi mačkat tělo na tělo do hobbymarketů, přečtěte si, o čem

přemýšlí vietnamský obchodník v Česku. Se svými myšlenkami se vám totiž zaměstnanci nadnárodních obchodních řetězců nesvěřují.

Co tvé rodině koronavirus vzal, Tony?

Od začátku nám koronavirus hraje trošku na nervy, bere nám pocit bezpečí. Děti zůstaly doma, malá je malá, ale syn teď jako ostatní nechodí do školy. A tak trochu nevíme, co bude dál... Stát nařizuje pravidla, my se

přizpůsobujeme. Ale co se týče práce – jsme tady pořád. U nás bylo jasné, že v práci zůstat můžeme, a tak fungujeme po celou dobu.

Po prvním týdnu už jsem byl víc v klidu. Přemýšlel jsem a pochopil, že koronavirus je hlavně STRACH. A strach nám bere ENERGII. Proto chci vnímat spíš to dobré. Můžeme být víc doma, míň venku. Takže se snažím v této době být víc pozitivní, k ostatním, ale i k sobě, abych všem buňkám svého těla posílal to dobré, abych byl silný a zdravý, protože to potřebuju, abych se mohl postarat o to, co musím.

Lidi jsou rádi, že jsi tady, protože si uvědomili hodnotu menších obchodů. Chválí tě. Pocítil jsi změnu v počtu zákazníků?

Chodí méně, než bylo obvyklé v normální době. Ale víc lidí, které jsem dříve neznal. Tržbu máme, takže jsme rádi, že není problém s nákupem dalšího zboží. Sortiment jsme nijak moc nerozšiřovali, kromě dezinfekce, rukavic a jiných dneska potřebných věcí. Máme potraviny, ovoce, zeleninu a drogerii, snažím se, aby bylo všeho dost.

Měl jsi předem informace z Vietnamu, než nemoc přišla sem do Evropy?

Ano, sleduji informace tam i v Číně. Ve Vietnamu je ten problém, že vliv Číny je tam větší, jsou blíží. Číňané tam dva měsíce předem, už někdy od února, vykupovali roušky. Já udělal takovou charitu: nakoupil jsem masky pár tisíc kusů a poslal je tam do Vietnamu, rozdávaly se lidem. Měl jsem je i tady v obchodě, ale míň kusů a ty jsem také všechny rozdál.

Tvoje rodina ve Vietnamu je v pořádku?

Jsou zdraví, ale trochu „panikují“, říká Tony svou půvabnou češtinou. Mají strach o nás, moje máma se bojí, o mě a ženu a naše děti. Že máme otevřený obchod, obsluhujeme lidi. Aby se nám něco nestalo, abychom se nenakazili. Na to jsem našim rodičům řekl, aby se nebáli, že já věřím, a věřím, že se nám nic nestane.

Můj bratr je v hlavním městě, pracuje v Hanoji, nemůže domů, protože by byl v karanténě. Situace ve Vietnamu ale není příliš kritická. Říkají, že stejně jako tady v Čechách a dalších státech jsou lidi chráněnější díky proočkování proti tuberkulóze. U nás se taky očkuje, je to povinné. Nakažení tam jsou, ale málo. Podle mého jsou nejnakaženější země ty,

kde pracuje hodně Číňanů, země, kde je velký pohyb cizinců.

(Vietnam: Nakažení 270/ zeměli žádni, 24. 4. 2020, pozn. red.)

Jsi optimista, vždycky usměvavý a ke všem milý. Vy Vietnamci si nikdy nestěžujete. Nestojíte frontu před pracovním úřadem, nenatahujete ruku pro podporu. Vždycky pracovití, skromní, ochotní.

Co myslíš, co by nám tahle doba měla dát? Jaký je svět s koronavirem?

Jakoby nás koronavirus upozorňuje, že máme žít jinak. Pomaleji. Být víc upřímný, soucitný a tolerantní k ostatním. Já když teď na dálku mluvím se svou matkou, jsem laskavější než dřív. Odpovědnější.

Týká se to celé planety, je to globální. My nevíme, jak dlouho můžeme být na téhle planetě. Už si nejde přát, hlavně abychom byli zdraví tady v Česku. Nebo tam ve Vietnamu. Potřebujeme, aby byl zdravý celý svět, abychom se zase mohli potkat.

Přemýšlím o důležitých věcech a chci dělat důležité věci. Jako třeba pomáhat lidem, být otevřený, pravdivý.

Ano, proto pořád bojuješ za lidská práva v Číně v hnutí Fa – lun – kung a děláš mu osvětu. Tady u tebe lidé podepisují petici.

To dělám už dlouho. Je to demokratické hnutí. Je to hnutí za lidská práva.

Plánovali jsme cestu do Německa, podívat se na představení ShenYun (více Shenyun.com). Už byly objednané autobusy, ale vše je odvoláno a zrušeno. V Rakousku taky nebude. I v Čechách bylo zrušeno promítání filmů, výstava fotografií v knihovně v Brně, vše je odloženo.

Ale ta situace v Číně pracuje proti komunistické straně. Lidé tam vystupují z komunistické strany. Epidemie má takový rozsah proto, že to zavinila čínská komunistická strana. Někteří lékaři na nemoc upozorňovali mnohem dříve. Ale byli umlčováni. Protože lokální vláda čekala na instrukce z Peking, a v době počátku šíření nemoci ztratili doktoři zásadní čtyři týdny. Během nich se koronavirus nekontrolovaně šířil.

Tam nemohou lidi mluvit otevřeně. Možná vláda v zemi situaci nezvládne, a celý režim padne. Lidé vyjdou do ulic a může dojít k povstání.

Hodně lidí na světě teď Čínu nemá rádo. Jejich padělky, kterými nás zaplavují, nekvalitní výrobky, neúcta k ekologii, to všechno je pro slušné lidi nepřijatelné. A hrůzy, které provádějí: pošlapávání lidských práv, věznění, vraždy... To vůbec není demokratická země.

Mají je rádi jen ti, kdo s nimi obchodují a mají od nich peníze. Mně se nelíbilo, jak jim váš pan prezident děkoval za to, že přivezli – a prodali, ne darovali – Česku roušky. Navíc nekvalitní. To není o tom, že já nemám rád Čínu. Ale tady jsou důkazy. Jak se chová, když se něco stalo. Lže o počátku nákazy, o počtu mrtvých. Nakoupí ve světě levně materiál a draze ho prodá. Je důležité uvědomovat si, kdo hraje hlavní roli a jak i následně situaci zneužívá.

Co podle tebe pomáhá proti viru?

To není zlá nemoc pro všechny, procento úmrtí není tak vysoké. Dává nám to šanci.

Já si myslím, že být se sebou v souhlasu, upřímný, otevřený a laskavý, to ti dá větší sílu, větší imunitu a větší šanci být zdravý, anebo když onemocníš, větší šanci se uzdravit. Když musíš lhát, přetvářovat se, to ti bere mnohem víc síly z těla, než si myslíme. Upřímně, s láskou k lidem, zvládneme to. Tak to vidím a cítím já.

Co ti v době karantény nejvíc na Hluboké chybí? A jak to prožívá tvoje rodina?

Kontakt s lidmi mi naštěstí nechybí, chodí ke mně denně. Oběd dostávám z okýnka restaurace v Podskalí nebo od Bakaláře. Kávu už teď taky dostanu v bistro. Ale chybí mi, že si u toho nemůžu sednout a popovídat s lidmi. Jsou to přátelé, kdo mi dnes chybí.

Také nevíme, kdy se podíváme za rodinou ve Vietnamu.

Doma mluvíme vietnamsky, naší holčičce jsou už dva roky, a syn je v první třídě. Nechodí teď do školy, učí se doma, mám na něj teď víc času díky koronaviru, učíme se spolu. On už hodně vnímá, něco ví, dává nám otázky a my odpovídáme po pravdě.

To je to pozitivní. Máme jinak uspořádaný čas než dřív a to je dar, máme víc času na sebe.

Co jste možná nevěděli: Tony se učí hrát na trubku. Učí ho sám velký trumpetista Miroslav Surka... Tony se už těší, až se opět potkají, protože učít se na hudební nástroj na dálku, to je opravdu problém.

Pro zajímavost:

důvěru v testovací kity z Asie po bolestném konci nespolehlivých rychlostestů z Číny nejspíš zachrání Vietnam. Vyvinul test splňující směrnice Evropské unie, který v milionových dodávkách zásobí země po celém světě.

Testovací soupravy na covid-19 vyrobené ve Vietnamu už schválila Velká Británie i Evropská unie. Souprava 50 samostatných testů splňuje všechna potřebná kritéria - citlivost na přítomnost viru, specifitu i limity přesnosti stanovené Světovou zdravotnickou organizací (WHO).

Pozitivní či negativní verdikt si pak potenciální pacient může vyslechnout po dvou hodinách. Testy fungují na mezinárodně doporučené diagnostické metodě RT-PCR, jejíž výsledky jsou přesnější než u těch garantujících výsledek do 15 minut.

23. dubna - www.seznamzpravy.cz

Knihkupectví Olgy Trčkové

Ze dne na den se změnilý poměry, co bylo (je) nejhorší?

Nejhorší byla (a ještě trochu je) nejistota, co se bude dít, jak se virus bude chovat. Od toho se odvíjí, jak dlouho bude krize trvat a jaké bude mít následky. Dočetla jsem se o hypotéze, že na mírný průběh a nízký počet nemocných může mít vliv i to, že většina obyvatelstva naší republiky prošla povinným očkováním proti tuberkulóze, to mi zní optimisticky.

Bude mít všemi oblíbená prodejna na Hluboké existenční potíže?

Doufáme, že koronavirová krize nesmete ani nás, ani jiné hlubocké obchodníky. Zdá se, že Hlubočáci jsou patrioti, a váží si možnosti nakoupit na Hluboké. Taký jsme vždycky usilovaly o to, abychom nebyly prodejnou jen pro turisty; znáte ty obchody v Krumlově nebo v Praze, kam místní obyvatelé ani nevstupují, protože tam nemají co nakoupit? Snažíme se, abychom udržely zajímavou nabídku zboží pro místní, takže můžeme fungovat i bez zahraničních turistů. Podobnou strategii mají i další obchody a restaurace na Hluboké.

Můžete se u vás v Knize zamyslet nad otázkou, co vám koronavirus dal a co vzal?

Obchod s knihami na několik týdnů prakticky zamrzl, a je nám líto některých autorů, kteří vydali svoji knihu těsně před koronavirovou krizí. Například úžasná kniha Miřenky Čechové „Baletky“ měla tuhle smůlu. Autorka v ní vzpomíná na léta, prožitá na taneční konzervatoři a ukazuje čtenářům odvrácenou tvář taneční profese. Doufám, že si tahle skvělá, upřímná, drsná i vtipná knížka najde svoje čtenáře

teď, když se lidé od sledování nekonečných tiskových konferencí vracejí zpátky ke čtení. Moc příjemné byly pochvalné komentáře lidí, kteří u nás nakupovali papírenské a školní potřeby. Zákazníci oceňovali, že nemusí kvůli drobnostem zajíždět do Budějovic do velkých nákupních center.

Knížek jste tedy moc neprodaly; takže největším hitem konce března a začátku dubna byly roušky?

Ano, roušky s náskokem vedou! Nouzová opatření nám přinesla kromě starostí i některá pěkná zjištění: skvělé bylo zjistit, kolik je na Hluboké žen, které vládnou šicímu stroji, a hlavně jsou ochotné u něj strávit spoustu hodin a našít stovky a stovky roušek. Sama jsem ušila jen kolem šedesáti roušek, ale díky tomu vím, že šítí musíte věnovat čas a energii, nemluvě o tom, jaký si šička udělá v domácnosti binec, tedy alespoň já to tak zažila. Časem se naše komunikace s šičkami odborně vyprofilovala, to když jsme probíraly, o které stříhy a provedení je právě největší zájem, zda nechybí dětské nebo pánské modely. Trocha rouškové terminologie: první roušky byly uzavazovací skládané, pak přibýly stejné modely s gumíčkami, později se zájem přesunul k takzvaným čumáčkovým (ty jsou rozdělené vodorovným nebo svislým švem) s pružnými tkaničkami za uši. Pak existuje vzácnější čumáčková verze s všíťm drátkem, který se vytvaruje podle nosu, té říkáme prvorepubliková.

Vybíraly jsme 20 Kč /za roušku, aby šičky pokryly alespoň náklady za materiál a energii. Nakonec vybraná částka za roušky (k 27. dubnu jde o částku kolem 14.200 Kč, také díky tomu, že mnoho lidí vkládalo do kasičky i větší částky) poputuje na psí útulek Animal rescue. Výjimku z tohoto poplatku za roušku jsme udělaly v případě LDN v Řepích, tam od nás putovalo zdarma přes 100 roušek, a na dalších místech na Hluboké se pro ně sešla další stovka roušek. Koronavirus tak přinesl úžasný pocit sounáležitosti a solidarity. Hlubočtí chlapi se pak připojili s akcí Pomlázky, výtěžek byl určen Nemocnici České Budějovice. Některé ty pomlázky byly fakt monumentální.

Jak jsem si všimla, jsou u vás k dostání i předměty, které byly původně určeny pro charitativní prodej na velikonočních trzích na náměstí. Jak jste se dostaly k této aktivitě?

Z důvodu nařízení vlády se nemohly konat ani trhy, ani Velikonoční běh, takže sbírka, jejíž výtěžek měl letos putovat na podporu útulku Animal rescue, by se vůbec nemohla uskutečnit. Jediná možnost, jak vybrat peníze pro tento bohubilý účel, bylo nabídnout předměty a mapu

obřích vajec před naší prodejnou. Lidé oceňují, že se akce realizovala alespoň touto formou, že si mohou u nás opatřit mapku a že mají příležitost podpořit organizaci, která pečuje o opuštěná a ztracená zvířata. V útulku se hodí každá vybraná koruna. Za mapy, šátky a obojky se vybralo k dnešnímu dni 19.300 Kč, a tato sbírka pořád pokračuje.

Můžete říci něco o náladě mezi zákazníky?

Dozvídalý jsme se například z poznámek i stesků rodičů, kteří přišli k provizornímu okénku koupit sešit nebo náplň do pera, jak je domácí výuka náročná, jak je těch úkolů strašně moc, zpočátku měli pocit, že se to ani nedá stihnout. To jsme slyšeli nejvíce v prvních týdnech, teď už se možná rodiče i děti na tuto situaci adaptovali. Na návrat do školy se všichni těší. Lidé se k nám chovali moc hezky. Samozřejmě, že nákup přes okénko byl pro ně mnohem méně komfortní, také někteří nebyli zrovna nadšení z toho, když jsme jim posprejovali ruce dezinfekcí, ale všichni to chápali jako nutnost. Pak jsme si sehnali dezinfekční gel, ten už jim byl příjemnější.

Nějaké příhody či události, které se udály?

Slyšela jsem několik roztomilých příhod, které vznikly díky téhle vypjaté situaci: třeba jedna kamarádka prý před manželem nahlas zauvažovala: „Neměla bych udělat závěť?“, a on na to odpověděl: „Já myslím, že řekneš závin.“

Taky kolují různé protikoronavirové vtipy, virus je pro český humor skvělé téma. Pár publikovatelných ukázek:

- Oddávající se ptá: „Berete si roušku dobrovolně?“

- Když čtu na krabičce vajíček z obchodu nápis: „Veje slepic z volného výběhu“, cítím závist.

- Lidé s brýlemi budou ke každé roušce fasovat i slepeckou hůl.

- To takhle večer usnete s mírným kašlem a po procitnutí zjistíte, že jste na koncertu Karla Gotta.

- Měli by zkřížit koronavirus s Českou poštou. Nedostali byste nic a ve schránce byste našli oznámení, že vás zkoušeli zastihnout.

Můžeme tedy naše povídání ukončit takhle vesele?

Moje dobrá nálada pramení i z toho, že vedeme náš rozhovor 27. dubna, v den, kdy už bylo možné prodejnu otevřít. Mohla bych samozřejmě naříkat nad více než měsíčním výpadkem tržeb, a upozorňovat na různé souvislosti všech omezujících opatření. Snažím se ale dívat se na situaci pozitivně... safra, slovo pozitivní teď není zrovna nejvhodnější! Prostě je důležité se nehroutit a dál se snažit.

Víra (a naděje a láska) v době viru (postřehy z Česka)

Kávu pouze s sebou

• „V posledních několika dnech a týdnech se probudila tvořivost a invence českého národa, která je v nás zřejmě nějak zakódovaná. Protože těch nápadů přichází velká spousta,“ uvedl už dříve pro Seznam Zprávy rektor ČVUT Vojtěch Petráček. Škola také Nemocnici Na Bulovce propůjčila robota Pipeťáka, který pomáhá s testováním vzorků. Zapojila se i do výroby

speciálně upravených potápěčských masek, které před viry chrání díky přidanému filtru.

• Kdyby mi někdo před měsícem řekl, že budeme vedle 3D tiskáren i největším výrobcem ochranných štítů a rozvážet je po celé republice, asi bych si klepal na čelo,“ uvedl svůj nedělní post na facebookovém profilu zakladatel a šéf výrobce 3D tiskáren Prusa Research Josef Průša. Ten během března na své náklady transformoval a rozjel výrobu z 3D tiskáren na ochranné pomůcky pro zdravotníky, výhledově počítá s produkcí 10 tisíc štítů denně a kvůli alespoň částečnému uspokojení poptávky investoval i do nové vstříkací formy. Nezištná pomoc už firmu vyšla dohromady na nižší miliony korun. „Nechci to ani teď počítat, abych náhodou nepřepadl přes zábradlí terasy, na které stojím,“ řekl i přes to vše dobře naladěný Josef Průša v telefonickém rozhovoru pro Forbes. „Celé to bereme jako výpomoc společnosti,“ dodal hned nato. www.forbes.cz, 6. dubna

• Například plzeňské nakladatelství Fraus se připojilo k opatřením na zmírnění koronaviru

tím, že dalo lidem zdarma k užívání veškeré své elektronické učebnice pro ZŠ i SŠ a po dobu uzavření škol poskytlo také přístup na svůj vzdělávací portál Fred.

• Přemýšleli jsme, jak bychom mohli jako komunita pomoci, vzešlo to od lidí samotných vysvětlí česko –vietnamský politik Tran Van Sang serveru iROZHLAS.cz jak se stalo, že stovky tuzemských vietnamských obchodů daly na znamení své účty k bojovníkům s koronavirem do svých výloh plakáty s namalovaným červeným srdcem a oznámením: „Káva, pití a polévka zdarma pro členy Integrovaného zdravotnického systému – zdravotníky hasiče a policisty. Děkuje Vám.“

• Vědci oznámili, že v jeskyni za Jihoafrickým Johannesburgem se našly nejstarší známé pozůstatky Homo erectus – bytosti, která kdysi jako první emigrovala z Afriky do zbytku světa a stala se přímým předchůdcem současného Homo sapiens sapiens.

zdroj: internet, časopis Respekt a Forbes

V KVĚTNU ČESKÉ FILMY ZA PADE

www.kcpanorama.cz | <https://www.facebook.com/KcPanorama/>
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ | ZAČÍNÁME PŘESNĚ PODLE PROGRAMU!

TEORIE TYGRA

Veterinář Jan (Jiří Bartoška) už toho má dost. Poslední kapkou je smrt tchána, kterému taky došly síly a trpělivost. Babička (Iva Janžurová) totiž vždy rozhodovala o jeho životě, stáří, a nakonec i o tom, jak a kde bude pohřbený.

ŽENY V BĚHU

Věra (Zlata Adamovská) prožila s Jindřichem báječný život a je pevně rozhodnutá splnit jeho poslední přání – zaběhnout maraton! Emancipovaná a rázná matka tří dcer v tom nevidí žádný problém. Prostě si trasu rozdělí na čtyři díly a zdolají těch více než 42 kilometrů jako rodinná štafeta.

BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU

Bezva ženská na krku je komedie o ženské odvaze najít samu sebe, o hrdosti, odhodlání a nesnázích, se kterými se i ta nejbezvadnější ženská může setkat na cestě za samostatností a láskou.

MUŽI V NADĚJI

Může být nevěra základem šťastného manželství? Šarmantní bonviván Rudolf je o tom přesvědčen: „Ženská má mít pocit, že o chlapa musí bojovat, musí se snažit, aby si ho udržela. A hlavně, ženská se nesmí nudit!“

POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

Rodilý Newyorčan Frank (Hynek Čermák) získá díky svým šlechtickým předkům dávné rodové sídlo - zámek Kostka. Potomek emigrantů se tak po více než čtyřiceti letech chystá s dcerou Marií (Yvona Stolařová) a temperamentní ženou Vivien (Tatiana Vilhelmová) na velký návrat do Čech.

VLASTNÍCI

Paní Zahrádková (Tereza Voříšková) s manželem (Vojta Kotek) idealisticky chtějí, aby společnými silami dům zachránili. Novomanželé Bernáškoví (Jiří Černý, Maria Sawa) se s nadšením připojují. Paní Roubíková (Klára Melišková) pedantsky kontroluje řádný průběh schůze.

LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ II

Proč se Elsa narodila s kouzelnou mocí? Odpověď ji svůdně volá a zároveň hrozí, že zničí její ledové království. Společně s Annou, Kristoffem, Olafem a Svenem se královna Elsa vydává na nebezpečnou a pozoruhodnou cestu.

Po 25.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2016 • 101 min •

CD MP HRAJEME

Út 26.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2019 • 93 min •

CD 12 HRAJEME

St 27.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2016 • 97 min •

CD 12 HRAJEME

Čt 28.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2011 • 110 min •

CD 15 HRAJEME

Pá 29.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2019 • 110 min •

CD MP HRAJEME

So 30.5.2020 od 19:00 50.00 Kč

CZE • 2019 • 96 min •

CD MP HRAJEME

Ne 31.5.2020 od 17:00 50.00 Kč

USA • 2019 • 103 min •

CD MP HRAJEME

Pandemie otevřela cestu k virtuálnímu světu

Pandemie, kterou prožíváme, je pro řadu lidí obdobím velké životní zkoušky, obav. Zvláště staří lidé trpí odloučením od svých blízkých. Manželé a rodiny tráví pohromadě více času, než jak jsou zvyklí. Rodiče pomáhají dětem s učením, byť nejsou pedagogové. Věřící občané se snaží udržovat nějaký duchovní řád, když už nemohou chodit do farních společenství a na bohoslužby. Náš pan farář, který je také ředitelem Pastoračního střediska při Biskupství českobudějovickém, tuto dobu přijal jako velkou výzvu od Boha a vstoupil se svým týmem do virtuálního světa, právě skrze kostel sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou.

Jak je možné, že právě hlubocký kostel vám pomohl vnímat nové možnosti komunikace?

Když jsem na Hlubokou nastoupil jako farář, přemýšleli jsme s ředitelem Domova důchodců u Zlatého kohouta a panem starostou nad tím, jak zpřístupnit bohoslužby našim seniorům. Přidala se ještě firma Wedos Internet a do kostela byla instalována kamera, která zajišťovala živý přenos přes nový You Tube kanál farnosti. Později nám ještě pomohla vylepšit kvalitu přenosu firma Live 4 K Media. Po několikaleté zkušenosti s živým vysíláním pro ty, kteří nemohou přijít osobně, dorazila pandemie. Najednou se ukázalo, jak jsme na Hluboké pokrokoví. Hned po vládním prohlášení o karanténě jsem vytvořil Denní duchovní program ve stavu nouze.

Slyšela jsem, že se přes náš kostel také konalo Virtuální setkání mládeže...

Na pátek večer 3. dubna a sobotu 4. dubna bylo naplánováno Diecézní setkání mládeže, jak je již od roku 1991 zvykem. Mladí z celé diecéze (rozlohou přibližně Jihočeský kraj a část kraje Vysočina, pozn. red.) se sjíždí do Českých Budějovic, aby se svým biskupem před Květnou nedělí vyznali, že Ježíš je Pán. Pandemie se nám postavila do cesty. Pod Pastorační středisko, které mám na starosti, patří také Diecézní centrum pro mládež. To se stará o pastorační mladých věřících katolíků. Přijalo výzvu a dva týdny pracovalo na realizaci virtuálního setkání mládeže přes náš kostel. První výzvou bylo sehnat mladé, kteří v té době už byli často

zavaleni úkoly ze svých škol, a bojovali se zvládnutím učiva. A pak bylo náročné najít mladé, kteří by byli ochotni a měli odvahu se zapojit osobním svědectvím do virtuální křížové cesty. Kromě toho bylo zapotřebí natočit hodiny obrazového materiálu z přírody, protože většina svědectví byla v podobě audio nahrávek. Nakonec se to našemu týmu podařilo a vznikla velmi niterná křížová cesta s 15 svědectvími proloženými písněmi. Můžete ji shlédnout na You Tube kanálu s názvem Pastorační středisko ČB pod sekci Mládež, ve složce Diecézní setkání mládeže, virtuálně. Několik přednášejících, kteří by bývali dorazili do Českých Budějovic na Diecézní setkání mládeže osobně, souhlasilo s virtuální katechezí či workshopem. Pomocný biskup Pavel Posád svolil k rozhovoru v rámci pořadu „Uvolněte se, prosím“ – a tak vznikl celovečerní pořad. Byl jsem v prázdném kostele a předsedal jsem bohoslužbě. Vstupy mladých jsem viděl přes náš YouTube kanál. Díky firmě Live 4 K media jsem měl aplikaci, kterou jsem ovládal vstupy, a tak jsem mohl být v kostele sám bez roušky. Na Virtuální setkání mládeže přišlo mnoho pozitivních ohlasů, a to nejen od mladých. Podle statistik YouTube se v pátek večer zaznamenalo přes 1000 shlédnutí a 433 sledovatelů s průměrnou délkou sledování 90 minut. V sobotu pak téměř 900 shlédnutí. V 60 % byla ve věkové kategorii 15 – 34 let.

A pak nastaly Velikonoce a kostely byly stále uzavřené. Ale vy jste neotáleli, že?

Po vydařené akci pro mládež se začaly ozývat hlasy, zda bychom na Velikonoce nepřipravili něco podobného. A tak vznikl nápad Virtuálního velikonočního tridua; jenže tentokrát bylo ještě méně času. Zase se ukázalo, že když Bůh zadává úkol, mocně pomáhá. Abychom naplnili vysílání vhodnými pořady, získali jsme z nizozemského spolku Bach povolení k opakovanému promítnutí Matoušových Pašijí od Johanna Sebastiana Bacha a využili volně šířitelný ekologický osvětový film Domov v návaznosti na papežskou exhortaci Laudato s'i, která nabádá k změně životních postojů vzhledem ke stavu naší planety. Kromě toho bylo na každý den Velikonočního třídního (období začínající Zeleným čtvrtkem a končící Božím Hodem velikonočním, pozn. red.) připraveno několik katechezí pro děti a dospělé a další dokumenty. Nechtěli, a ani

jsme nemohli konkurovat jiným médiím. Chtěli jsme zůstat autentičtí a k tomu jsem i vyzval všechny, kteří vyrobili příspěvek do našeho vysílání. Tím se podařilo naplnit třídní program a videa byla navíc k dispozici k pozdějšímu shlédnutí na You Tube kanálu Kostel Hluboká nad Vltavou pod sekci Záznamy bohoslužeb, ve složce Velikonoční triduum 2020. Všechny obřady v kostele se konaly za aktivní virtuální účasti věřících. Kromě zpěvů a čtení byly v předstihu několika rodinami například natočeny záběry domácího obřadu umývání nohou. Účastníci bohoslužby na Zelený čtvrtek byli vyzváni, aby se ve svých rodinách také zapojili. Naše mladá farnice z Olešniku Lea Tučková natočila video s návodem, jak připravit domácí paškal, který se pak mohl zapálit v rámci sobotní Velké noci, kdy několik rodin natočilo záběry, jak se zapaluje na dvoře velikonoční hranice. Vigilie se skládala z více než 50 videí a nabídla všechna čtení včetně komentářů. Podle statistik YouTube se v rámci tridua zaznamenalo přes 1200 shlédnutí s průměrnou délkou sledování 180 minut. Téměř 50% bylo ve věkové kategorii 15-34 let. Kostel v Hluboké se takto dostal mimo jiné až do zpravodajství ČRo Radiožurnál.

Stihl jste toho opravdu hodně. Jste ještě jinak aktivní během této pandemie?

Po vypuknutí pandemie se rýsovalo, že bude mít razantní následky pro seniory. V jiných zemích bylo vidět, jak tato křehká skupina je izolovaná ve svých pokojích. Protože za Diecézní centrum pro seniory, které je také součástí Pastoračního střediska, které vedu, do domovů jezdíme pravidelně, připravili jsme s kolegyní Lenkou Křištofovou první virtuální projekt právě pro ně. Mělo to být pro seniory v izolaci povzbudivé, a tak bylo natočeno několik videí s písničkami a pozitivními příběhy a především s ujištěním, že na naše seniory myslíme a přejeme jim zdraví. Tato videa jsme pak rozesílali do domovů pro seniory. Jsou také k vidění na You Tube kanálu Pastorační středisko ČB, pod sekci Senioři, ve složce Pozdrav lásky a požehnání. Mnoho dětí se zapojilo do projektu Děti přejí seniorům, malovaly krásné obrázky, které nám rodiče poslali emailem. V Pastoračním středisku se obrázky daly do fólie, aby byly omyvatelné a rozeslaly se do mnoha domovů důchodců, aby každý obyvatel dostal alespoň takto milý pozdrav k Velikonocům.

Čas očekávání...

Můžete se těšit a být nedočkaví a zvědaví. Z téhle dílny, ve které pracuje na svých neotřelých nápadech výtvarník s velkou fantazií, se do veřejného prostoru u kostela nastěhuje už v květnu nová bytost. Právě v tomto čase bude její příchod víc než symbolický. Zasloužíme si ji? A jaké poselství nám přináší? Jak vyjádří, co si o nás myslí?

Na to si budeme muset odpovědět každý sám. Nebo, možná, v rozhovoru s jejím tvůrcem v příštím čísle Zpravodaje...

Nová kniha

Právě vyšla kniha: **Vyznání na hraně času a věčnosti** od významného teologa prof. Karla Skalického.

Teologická fakulta JU oznámila, že v dubnu 2020 vyšla v nakladatelství Trinitas kniha prof. Karla Skalického Vyznání na hraně času a věčnosti s podtitulem Všechny cesty vedou do Říma. Jde o první díl pamětí česko-římského teologa, katolického kněze a pedagoga, ve kterých vypráví o době svého dětství a dospívání v jižních Čechách a v Praze. Kniha, na kterou jsme se velice těšili!

První díl osobních pamětí o dětství a dospívání, a především o veliké touze po kněžství, díky níž se odhodlal k dramatickému útěku z rodné země – tehdy komunistického Československa do Rakouska a posléze do Itálie.

Knihy je možné si zakoupit v hlubocké Knize Olgy Trčkové nebo budějovickém Karmelitánském knihkupectví (vedle Besedy).

Stezka kolem obřích vajíček na Hluboké – do konce května

Vzhledem k současnému stavu není prozatím možné uspořádat tradiční sportovní akce v Hluboké nad Vltavou. Zůstala pouze možnost navštívit stezku s obřími kraslicemi, které už příjemnou procházkou navštívilo hodně lidí, samozřejmě nejvíc dětí a rodičů. Nikdo nemusí mít strach z nákazy, kraslice jsou umístěny v přírodě a je zde možné zachovávat bezpečný odstup od ostatních návštěvníků. I v této situaci můžete hrát rodinnou hru, na mapce kraslic najdete křížovku, kterou doplníte pomocí indicií nakreslených přímo na obřích kraslicích.

Milovníci sportu by ani letos neměli přijít o dobročinné běhy, které vždy byly tradiční součástí akce Velikonoce na Hluboké. Organizátoři čekají na povolení akce, snad to bude možné.

Mapka s umístěním vajec je k dispozici v Knihkupectví paní Olgy Trčkové, Zborovská ulice Hluboká nad Vltavou za příspěvek 20 Kč pro Řetěz naděje. Na stejném místě jsou v prodeji i dárkové předměty pro vás a vašeho psa, ze kterých bude celá částka použita na dobročinné účely. Mapky se zde budou prodávat do 31. května.

„Paní Olze Trčkové a jejím kolegyním patří velký dík, že i za těchto okolností charitativní akce probíhá,“ řekl Jan Vlasák za organizátory. „Rád bych uvedl dvě částky, které zatím byly vybrány. A to sice 19 500 Kč za mapy a také 14 300 Kč za prodej roušek. Právě nápad prodávat roušky za víceméně symbolickou cenu 20 Kč byla iniciativa paní Trčkové a dam, které roušky vyráběly. Dobrovolně se zřekly

nároku na odměnu a věnovaly tyto peníze na útulek Animal Rescue pana Kössla. Děkujeme za krásné gesto.“ Pokud někdo také chce

příspěv finanční částkou, je možné převést dobrovolnou částku na transparentní účet uvedený níže, s poznámkou Dar pro útulek.

Číslo účtu: 277798035/0300

Řetěz naděje, Hope 4 you z.s., Masarykova 57, 373 41

Hluboká nad Vltavou

Valerie Chromá, DiS., Předsedkyně spolku /

Manager Řetězu naděje

Tel.: 777 278 426, email: val.chroma@seznam.cz

JARNÍ VÝPRODEJ

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- Nejlevnější, čerstvá*
- **MULCOVACÍ KÚRA**

ČISTÉ TEPLLO PRO VÁŠ DOMOV
EKOPALIVO

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.

Mobil: +420 734 768 420

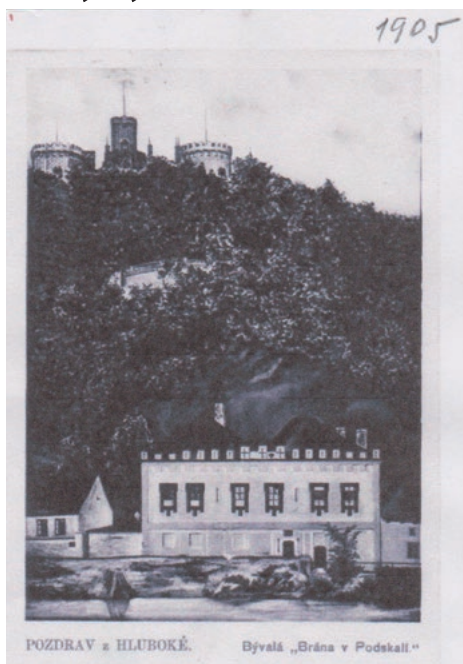
E-mail: prodejnavetn@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce

Mobil: + 420 777 917 714

E-mail: prodejnac@ekopalivo.cz

„Kdyby zašlo Podskalí, Čechové by plakali...“

... slyšíme v jedné retropisničce oslavující pražské historické Podskalí, které, byť modernizované, zůstalo. Naopak naše hlubocké muselo skončit! U mnohých se slzou v očích.

Městská kráska jménem Hluboká má pro nás mnohá tajemství. Jedním z nich je pro mne osud našeho zmizelého Podskalí. Je jisté, že bylo, spolu s horním Podhradím, nejstarší částí zdejšího osídlení. Svým významem by si zasloužilo sepsání historika. Tím nejsem, přesto mi, milí čtenáři, dovoluji pokus, něčím tento pruh země mezi hradní skálou a řekou Vltavou, připomenout.

Za vše může Vltava!

Volného, ale často i nebezpečného vodního proudu dávno využívali pravěcí lidé, i později příšlí Slované (archeologické nálezy o nich jsou na sídlišťích podél Vltavy, na Babě v Purkarcích, ze 7. století.)

Založení hlubockého královského hradu v letech 1260-1265, bylo výrazně spjato s dovozem pracovníků, materiálu, zásob, většinou po Vltavě. Tehdy zdejší podskalský břeh v záhybu pod skálou, získal vhodné přístaviště. Muselo zde býti vše, co plavci potřebovali – služby tesařů, kovářů, krčmy a pomocné síly... Tak asi, vedle rybolovu, začínala osada Podskalí. Ve zmíněném ohybu řeky byl zbudován jez s lodní a vorovou propustí. Zde, na vhodném místě, dal pán hlubockého hradu postavit tzv. „Bránu“. Byl to dům přilepený na skálu, kde žili a pracovali úředníci vybírající mýto i clo ze zboží.

Doba bohatých Pernštejnů (1490-1534), přinesla rozvoj hlubockého panství, například stavbami nových rybníků (Munický, Podhradský, Poříčský). Dědic Pernštejnů Ondřej Ungnád ze Suneku, v dobrém hospodaření pokračoval. Od vltavského jezu v Podskalí dal vykopat vodní náhon nově postavenému mlýnu, pile i k železnému hamru v místě později nazvaném

Hamry. Jeho zásluhou se Podskalí pyšnilo vodárnou, z které důmyslný stroj tlačil vodu na zámek.

Tricetiletá válka jistě poškodila i hlubocké panství, včetně Podskalí. Ale nová doba vlády rodu Schwarzenbergů přinesla Hluboké základ pokročilého hospodaření. Tehdy, v roce 1685, bylo v Podskalí sedm osedlých domů (chaty řemeslníků a chudiny se nepočítaly). Že i nadále měla podskalská komunita dobré podmínky k životu, dokazuje záznam z roku 1710, kdy zde stály již tři desítky domků.

Velkou prospěšnou prací bylo vysušení Podskalského rybníka – zdroje zhoubných infekcí, a jeho přeměna v Podskalskou louku.

Obrozené Podskalí

19. století přineslo Hluboké a jejím osadám nové, většinou pokročilé změny. Podskalí se obchodně stýkalo s protější osadou Zámostí, přesto jeho působení zůstalo v obslužných pracích pro uživatele řeky. Jenže „životodárná“ Vltava také čas od času přinášela svými povodněmi velké škody. Například v roce 1888 bylo Podskalí i Hamr zaplaveny do výšky 4,40 m nad normál, voda odnesla i dřevěnou boudu plovárny u mlýna.

Velká povodeň zde byla v roce 1890, kdy Podskaláci museli k domům plout v lodích.

Přesto bohatší investoři hledali pozemky i zde. Byl to například židovský podnikatel Philipp Stein, který tu zřídil výrobu sudů. Živnost mu vzkvétala, ale výrobní rámus vadil sousedům, především pak panstvu na zámku. Majitel Stein proto dílnu přemístil na pozemek pod Vondrovem, kde se za čas výroba sudů rozvinula ve světově známou hlubockou sudárnu. Velkou pracovní příležitostí pro poříčské dělníky byla stavba železného mostu přes Vltavu do Zámostí v roce 1881. První po novém mostě přešel majitel zdejšího panství Adolf Josef kníže Schwarzenberg.

Hlubočtí občané postupně upravovali „Ostrov“, území mezi řekou a mlýnským náhonem, k společenskému i sportovnímu využití.

Významnou událostí Hluboké v roce 1910 se stala elektrifikace, díky elektrickému proudu

vyráběnému vodní turbínou mlýna Ing. Geřábka v Hamrech.

Posuneme čas a přejdeme zlé doby velké války /1914 –1918/, do let nově zrozené Československé republiky. Naše samostatnost vyvolala vlnu vlastenectví a snahy po lepším životě.

Obdobně tomu bylo i v Hluboké, kde zmíním jen významnější události. V roce 1924 došlo k úřednímu sloučení osad Podskalí, Hamr a Zámostí v jednu městskou obec Hluboká nad Vltavou. Krutá zima počátkem roku 1929 přinesla 80 cm vrstvu sněhu a mrazy až – 41° Celsia, Vltava zamrzla do dna.

Největší územní zásah do vodních poměrů v Podskalí, byl provedený plánem ministerstva veřejných prací v letech 1931 – 1933. Šlo o vyhloubení nového, přímého řečiště Vltavy. Jeho provedením, včetně postavení moderního jezu se zdymadlem a stavbou nového mostu, byla pověřena osvědčená vodohospodářská firma Lanna, a. s. Velká stavba si vyžádala milionové náklady, ale především práci stovek dělníků, místních i z okolí. Mnozí tak přečkali tehdejší velkou nezaměstnanou krizi.

Stavba blahodárně zapůsobila také na rozvoj soukromého podnikání Podskaláků. Zformovala se zde komunita řemesel a dalších potřebných živností, které většinou vydržely až do razantních změn po roce 1945.

/pokračování příště/

František Kvapil

*Jméno Geřábek zapsáno dle paměti paní
Věry Černé dcery ing. A. Geřábka
(Hlubocký zpravodaj 1999/duben)*

zámek s chalupami v Podskalí v roce 1667 vlevo pod skálou „Brána“ umístění jezu, holý vrch (kvůli bezpečnosti zámku)

Zajímavé dokumentární foto: vpravo dole u jezu Brána, pod ní tok staré řeky se znatelnou odbočkou mlýnské stoky s domkem vodárny (voda do zámku) – a již zarůstající okolí zámku

Kultura žije... nebo už ne?

foto: ZUŠ Sinfonie s. r. o.

Povídali jsme si s Petrem Pišou, vedoucím KC Panorama, protože on a velmi velký díl kultury na Hluboké patří k sobě. V jeho případě je to už dvacet let s Hlubokou, hudbou, festivalem a Petrem Pišou. Jsou profese, kterým současná krize s koronavirem a karanténou naložila na bedra více strádání než jiným. Herci, zpěváci, hudebníci „mají prázdniny“. Nebo „prázdnotu“. Je to tak? Máme je litovat? Nebo jim závidět? Nebo... je to jinak?

Kultura je v karanténě. Co ty na to, Petře?

KC Panorama je z rozhodnutí vlády ČR, stejně jako všechna kulturní a společenská zařízení, bohužel pro veřejnost uzavřena.

Ale za zavřenými dveřmi je každý pracovní den rušno a živo. Děláme kompletní sanaci interiéru, maluje se, opravuje, přestavuje, vylepšuje... Připravujeme dle aktuálních informací nejbližší program a samozřejmě probíhá všeobecná diskuse, jak vše v krátkém časovém termínu zajistit: premiéry a nasazení filmů, programů, koncertů, výstav...

Prezentuji zde své názory jako provozovatel KC Panorama, a to svůj pracovní pohled na celkový zákaz, který je samozřejmě nařízen. Jiný je osobní. Nezbyvá, než se s ním vyrovnat a hledat jiné možnosti.

Ale volně přístupná kultura se k nám přece zase vrátí?

V současné době už plánujeme rok 2021, jsme před uzavřením smluv s umělci, ale popravdě nikdo vlastně neví, jak a také kdo z umělců a agentur bude dál v činnosti vlastně pokračovat. Bude záležet, jaký vlastně bude po uvolnění omezení celkový zájem společnosti o umění jako takové. Takže tedy, je to zatím jeden velký otázník.

Letošní 64. ročník Hudebního léta je v plném proudu příprav a všechny zainteresované strany počítají, že se samozřejmě uskuteční. Pokud by tomu tak nemělo být, pak by mi logika stávajících věcí neseděla.

A hudební škola v Panoramě? Dá se hudba vyučovat na dálku?

Všechna školská zařízení jsou z rozhodnutí vlády ČR uzavřena, tedy i hudební škola. Výuka ale probíhá i nadále ve formě sociálních sítí, jako je Skype, WhatsApp atd. Není to samozřejmě dostačující, ale za dané situace jsme obě strany vděční i za takový kontakt a možnosti.

Dne 30. června ukončí své působení v KC Panorama stávající škola z Českých Budějovic a od 1. září se otevírá nová Základní umělecká škola pod mým vedením. Bude ryze hlubocká. Pevně věřím, že to přinese ve všech oblastech rychlejší a osobnější přístup k dětem a rodičům. Vše bude možné vyřídít na jednom místě právě v KC Panorama. Zásadní změna je tedy pouze v nové škole, která byla z rozhodnutí Ministerstva školství ze dne 7. února 2020 zapsána do rejstříku škol. Všechny obory zůstávají i nadále v nabídce výuky, stejně tak i baletní oddělení a podstatná je výše školného na každé pololetí, která se nebude zvyšovat! Naše nová škola má kapacitu 150 žáků a věřím, že toto číslo je natolik dostačující, aby zajistilo hudební a taneční vzdělávání na profesionální úrovni pod vedením aprobovaných, zkušených a stále aktivních umělců. Navíc jsem rozšířil pole vzdělávání o další nástroje a od září budou moci děti ve věku od pěti do osmnácti let navštěvovat tyto obory: **Balet, klavír, elektrické klávesy, kytara, housle, elektrická kytara, zobcová flétna,**

klarinet, fagot, saxofon, bicí nástroje, trubka, lesní roh, pozoun, akordeon a samozřejmě velmi oblíbenou hudební nauku.

Dnes je zájem dětí v hudební škole v počtu 96 žáků. Od září bude tedy kapacita navýšena a rádi přijmeme další zájemce o taneční a hudební vzdělávání.

Rád bych poděkoval všem dosavadním žákům hudební školy a věřím, že zůstanou i nadále žáky nové Základní umělecké školy Sinfonie.

Samotná historie hudební školy v Panoramě sahá do roku 2004, kdy zde byla hudební škola otevřena, tedy je tomu už 16 let a od září začínáme historii novou. Pevně věřím, že vytvoříme ještě lepší a osobnější etapu uměleckého vzdělávání v rodinné a přátelské atmosféře.

Tímto chci velmi poděkovat vedení města za vstřícnost, pomoc a pochopení při vzniku hlubocké Základní umělecké školy.

Rád bych také poděkoval všem dosavadním žákům hudební školy a věřím, že zůstanou i nadále žáky nové Základní umělecké školy Sinfonie.

Najde kultura zase sílu těšit nás svým nehmotným prožitkem, který bohužel musí bojovat s hmotným světem? Jaká bude kultura na Hluboké?

Jak se dívám do kulturní budoucnosti Hluboké...? Jsem rád, že jsi mi tuto otázku položila a ještě raději na ni odpovím. Budoucnost kultury na Hluboké vidím dobře!

KC Panorama provozuji letos dvacátým rokem a za ty dvě desítky let jsem zde zažil opravdu mnohé, přes otevření multikin a následnou digitalizaci všech kin, přes spojení festivalů, založení Letního kina, Adventních trhů v Knížecím dvoře, Vánočního koncertu, kapely Globus... Ano, kultura byla, je a pravděpodobně bude až na posledním místě za potřebami společnosti. Ale bez vzdělání a trpělivosti s velkou pokorou se společnost stane chudou, nikterak ve smyslu finančním – mám na mysli duševní bohatství.

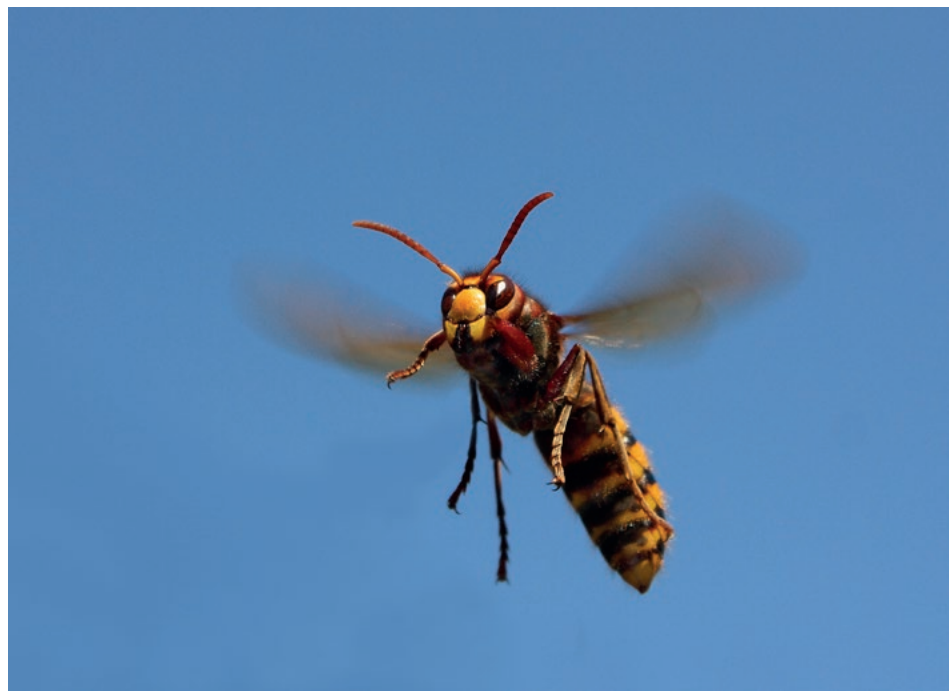
Kolikrát jsem už díky mnohým okolnostem ve společnosti i ve svém životě chtěl každodenní „boj“ vzdát, ale pokaždé jsem našel chuť se znovu a znovu pustit do dalšího budování a vymýšlení dalších kulturních a vzdělávacích projektů.

A tak doufám, že pořád jsem a budu na Hluboké pro vás všechny, jsem připraven vás kdykoli vyslechnout, pomoci, zařídit a vytvářet další místní kulturní image. Kulturní atmosféru, kterou Hluboká stále má a mít bude, tomu věřím. Je to nejkrásnější město s největším zájmem o kulturu, sport a vzdělání.

Vše bude zas dobré! Jen o trochu náročnější než doposud. Ale žít a radovat se z našich životů, to nám, drazí spoluobčané, za to opravdu stojí!

Jaromír Zumr: Ze zápisníku fotografa přírody

Úžasný svět hmyzu

Hmyz má v přírodě své zastoupení stejně tak, jako jiní živočichové. Jen někteří lidé nemají určité druhy hmyzu rádi, protože je může obtěžovat. Ovšem fotografové, kteří se zajímají o dění v přírodě, přistupují ke všem tvorům stejně. Je jedno jestli se jedná např. o komára tiplici, brouky nebo vosy a jiné druhy.

Sršeň obecná není mezi lidmi oblíbená. Občas nám může dát bolestivé žihadlo. Pokud ale pronikneme do tajemství jejího života, zjistíme, jak je krásný. Jsou to loupeživé velké vosy, které se vrhají na drobný hmyz, a tak můžeme zastihnout sršeň, která právě přepadla motýla, a ihned se pustila do jeho konzumace. Odkousla křídla, aby si potom pochutnala na šavňatém tělíčku. Jindy jej můžeme zastihnout na spadlém ovoci, kde saje sladkou šťávu. Pokud se fotograf připraví na setkání se sršní, mohou vzniknout velmi zajímavé snímky. Několikrát jsem se pokoušel o získání snímků a po několika nezdarech jsem udělal pár záběrů, které stály za to. Při jednom z fotografování, jsem posouval na zemi nahnilou hrušku, kam sršeň přilétala a v okamžiku, kdy jsem vysunul levou ruku, tak jedna z nich mi dala do ukazováčku levé ruky žihadlo. Chtěl jsem získat záběr přilétajících „sršánů“, a tak jsem pro ně připravil hostinu. Ovšem zapomněl jsem, že nejsem dobře chráněn a tak jsem na to doplatil. Ještě, že to nebyl prst na pravé ruce, kde jsem obsluhoval spoušť fotoaparátu.

Zajímavý je i život mnoha druhů jiného hmyzu.

Stejně vzrušení, jaké prožívám při fotografování jelenů nebo jiných zvířat, prožívám jako fotograf i při fotografování obyčejných pavouků. Tento hmyz má své zvláštnosti,

a pokud jim porozumíme, jsme svědky nesmírně podívané. Už jako kluk jsem vždy rád pozoroval pavouky na svých pavučinách, jak čekají na okamžik, až se chytí kořist. Na květinách žijí také malé pavoučky – běžníci.

Běžníci jsou drobní pavoukovci. Nestaví si pavučiny, ale na svou kořist číhají skryti, většinou na květech rostlin. Mají dva páry předních končetin delší než ostatní, slouží jim k uchopení kořisti. Další končetiny slouží k uchycení na rostlinách a k dalšímu pohybu. Tito malé pavoučky se mohou pohybovat všemi směry. Běžníci číhají na kořist nejen na květech, ale i v trávě nebo na zemi. Na svou kořist mohou

číhat i několik hodin. V ČR žije asi 40 druhů běžníků. Jeden z našich nejhezčích běžníků je běžník skvostný. Má červený zadeček s černou kresbou. (Sameček je velký 3 – 4 mm, samička 6 – 8 mm). Při svých fotografických toukách jsem se s ním setkal v zámeckém parku na louce pod hlubockým hřbitovem. Objevil jsem ho na květu kopretiny ve chvíli, kdy byl připraven k lovu. Pohodlně jsem se usadil v blízkosti do trávy a čekal, až malý barevný pavouček zaútočí. Možná, že jsem tam ten den čekal asi tři čtvrtě hodiny, než se na květu objevila ta správná kořist. Během tohoto čekání přilétlo na květ kopretiny několik druhů drobného hmyzu, ale číhající pavouček na žádný nezaútočil. Bylo mi to divné, domníval jsem se, že snad je nasycen, a tak jsem trpělivě čekal s ním. Ovšem po chvíli přišlo velké překvapení. Na květ kopretiny usedla pestřenka hajní. Není to vos a ani včela, je to něco mezi. Běžník prudce zaútočil. Udělal malý skok na kořist, ale jelikož kořist byla mnohem větší, tak jej strhla s sebou s květu dolů. Běžníci, ale mají pro tuto situaci připravený záchranný program. Okamžitě vypustí ze zadečku téměř neviditelnou pavučinu a tím zůstanou viset i s uchopenou kořistí pod květem. To se také stalo, že běžník se chvíli houpal hluboko pod květem. Po chvílce se zachytil stonku květiny a s „těžkou“ kořistí vyšplhal až pod květní lístky a tam se pustil do hodování. Během útoku ihned běžník do kořisti pustí jed, který kořist okamžitě usmrtí. V další fázi zase vpustí do kořisti trávicí „enzymy“, které kořist zevnitř rozloží. Potom teprve nastává vysávání kořisti, které může trvat mnoho minut.

Jaromír Zumr

Sinfonie ZUŠ Objevujte s námi lásku k hudbě.

Zápis

pro školní rok 2020/2021:

Pondělí 25. května
14.00 – 18.00 hodin

Úterý 26. května
17.30 – 19.00 hodin

Středa 27. května
19.00 – 20.00 hodin

Čtvrtek 28. května
17.30 – 19.00 hodin

Pátek 29. května
15.30 – 18.00 hodin

Nabízené studijní obory:
balet
sólový zpěv
klavír
kytara
bicí
elektrické klávesy
housele
zobcová flétna
klarinet
saxofon
fagot
lesní roh
trubka
pozoun
akordeon

Vážení rodiče, milé děti, zveme vás k zápisu do Základní umělecké školy Sinfonie pro školní rok 2020/2021, který se uskuteční v přízemí KC Panorama v uvedených termínech a časech.

Hudební a taneční výuka je určena **pro děti od 5 let**. Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené termíny na telefonním čísle: **774 457 269** (Petr Píša).

Těšíme se na nové tváře!

Podrobnosti najdete na stránkách www.zus-sinfonie.cz

Základní umělecká škola Sinfonie s.r.o.
Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou

DOBRODRUŽNÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI (PLAVCE) OD 7 LET:

PADDLEBOARD & STŘELBA

KDY: STŘEDA 13. 5. 2020

11:00 sraz na pravém břehu v Hluboké-Zámosti
naproti přístavišti, u Podniku místního hospodářství (Vltavská 287);
odsud vyplujeme na paddleboardu do RS Poněsice,
kde proběhne výuka střelby (vzduchovka, flobertka)

16:30 návrat do Hluboké-Zámosti

Cena: 790 Kč
v ceně zápujčka vest, paddleboardu, zbraní,
instruktorů, pitný režim a grilování

S sebou:
náhradní oblečení včetně bot

Instruktoři:
Petr Hrouzek
Petr Kubička
Petr Malý

REZERVACE & PODROBNOSTI:
☎ 777 147 740 ✉ hlbokavpohybu@gmail.com

Dopřejte dětem zdravý pohyb i v době omezeného pohybu :)

FOTBAL

Chcete zjistit, jestli máte doma malého fotbalistu a nebo fotbalistku???

Pokud ano, přiveďte vaši ratolest k nám na trénink. Každé **úterý a čtvrtek od 16:30** probíhá fotbalový trénink mladší přípravky na hřišti TJ Hluboká nad Vltavou.

V žákovských kategoriích hrají chlápci i děvčata společně. Fotbal tedy není sport pouze pro chlápce.

Neslibujeme, že z vaší ratolesti vychováme nového Messiho či Ronalda, ale můžeme slíbit zapojení do dětského kolektivu, kde bude rozvíjet své pohybové schopnosti a bude se učit sportovním pravidlům v duchu fair play.

Požadujeme sportovní oblečení a fotbalovou obuv.

V případě vážného zájmu rovnou zařídíme registraci. Sport je pro všechny a ne jen pro vrcholové sportovce.

Máte-li zájem o sportovní zapojení svého dítěte přijďte ve zmiňovanou dobu na hřiště, nebo nás kontaktujte na telefonních číslech:

Řehoř Jan – 607 651 815
Jedlička Milan – 724 607 947
Hrouz Jiří – 734 430 819

 - TJ Hluboká nad Vltavou - fotbal mladší příprava

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY PALIV od 1. 4. do 31. 5. 2020

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz